

[1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

(5) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதி கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-A 1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,07,86,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வாரியாக பால் பண்ணைகள் பெரிய அளவில் ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க. “கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,07,86,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, பால் உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு மேய்ச்சல் காடுகளை விரிவுபடுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படவிருக்கும் ரூ. 4,07,86,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to point out the need to streamline the working of the Madhavaram Milk Project, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“That the allotment of Rs. 4,07,86,800 under Demand No. 8-A—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100”.

THIRU A. SUBRAMANIAM : Sir, to discuss the inadequacy of milk supply schemes, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“That the allotment of Rs. 4,07,86,800 under Demand No. 8-A—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

கோரிக்கை எண் 9-A—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 52,72,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

1971 ஜூலை 27]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, to discuss the need of distribute temple and mutt lands to cultivators and cash supplied for temple worship, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss the need for the Government not to interfere with the manner and forms of worship by the devotees attending the various temples in our State, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

THIRU A. SUBRAMANIAM: Sir, to discuss the need to utilise the unused funds of temples for social welfare purposes, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைக்கு மானியக் கோரிக்கைமீது வாக்கெடுப்பு கடைபிடிநாள் ஆனபடியால், 155(3) விதிப்படி, பிற்பகல் ஒரு மணிக்கு விவாதம் முடிவுற்று வாக்கெடுப்பு நடைபெறும் என்பதை உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். இரண்டு மானியங்களையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா, அல்லது தனித் தனியாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா? ஒன்றாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை, 1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் ஆகியவை பற்றிய கொள்கை விளக்கங்கள் @ மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளின்மீது உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை வழங்கலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Mr. Speaker, Sir, I am confining my speech to the Hindu Religious Endowment Board.

@ பால் பண்ணை வளர்ச்சித்துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 84-88-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாகவும், இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய குறிப்பு 88-93-ம் பக்கங்களில் மூன்றாம் இணைப்பாகவும், அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

[1971 ஜூலை 27]

[Thiru K. M. Subramanian]

Sir, to me the most important portfolios in any Government particularly in a developing and backward country are education and Hindu Religious Endowment Board. There is no need to lay stress on the importance of education which is very essential for all walks of life particularly at the present juncture. Religion has to pay a very important part in moulding the character of the people and I do not mean the Hindu religion at all. All religions are necessary.

Coming to the Hindu Religious Endowments Act, this Act was enacted for the purpose of having—according to the Note on the Demand—‘complete control over the temples in the matter of their administration so as to augment the income of the temples and prevent misuse of temple funds’.

The intention of the framers of this Act is not to interfere with the daily rituals of the temples and to see that the administration of temples goes on well and there is no swindling of funds and accounts are properly maintained according to the rules framed for the purpose.

Sir, it is well-known that we are just passing through very difficult times and now under the excuse of progress we are actually interfering with the rituals of the temples. Wherever we go wrong it is right that we should interfere but without any reason whatsoever just to satisfy certain ideals, if we are going to interfere with the rituals of temples, temples will become museums and gods in the temples will become statues.

Sir, I have travelled at least 28 times in my business capacity throughout the country and everywhere not only Tamil Nadu has been considered most famous for temple administration and religious worship but also Tamilians have been considered as the most cultured people. That is because thousands of temples exist in Tamil Nadu and the great religious philosophy that the Tamilians have imbibed.

Sir, temples in Tamil Nadu are not the properties of only Tamilians but they are also the properties of the people of the entire country. If we go to temples in Madurai or Palani or for that matter any temple, we will see more visitors from outside the State than local visitors. Also these temples observe national customs and not Tamilian customs. Even the Agama Sastra and the Pancharathva Sastra relating to temple worship originated from Tamil Nadu and then spread to other parts of the country. So, if we bring in any hasty legislation on the rituals or other forms of worship, I think there will be serious repercussions among the people.

(Thiru N. Veerasami in the Chair.)

Then it has been stated that there has been bad ministration of temples and I do not dispute it at all. Then a question has been asked with regard to the property including lands held by the temples. I say that if the Government want to take the

1971 ஜூலை 27]

[Thiru K. M. Subramaniam]

entire lands belonging to the temples, let them take them and pay the cash amount to the banks to be kept under a fixed deposit so that the proceeds from that deposit can be spent on the temples. Now the temple funds are being diverted for various purposes.

(Mr. Chairman sounded the gong)

I am speaking on a very important subject and other Members of my party are not going to speak on this subject. So, I request the Chairman to allow more time.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): I will allow five more minutes.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Thank you. I will not repeat one extra word.

Sir, only on 10th July the Chief Minister of Orissa had stated in Hyderabad that temple funds should not be diverted for non-Hindu purposes. It is a secular State and so the contributions made by the Hindus who form 83 per cent of the people should be safeguarded. I know some people may misunderstand me in this respect but facts are facts. The amount contributed by Hindus should be used for the Hindus only. Thiru Biswanath Das, Chief Minister of Orissa, it seems, has written letters to other Chief Ministers in this regard and I do not know whether our Chief Minister has received it. Perhaps in his reply the Hon. Minister may refer to it.

In this connection, I wish to point out the new arrangement made by the Kerala Government with regard to the administration of temples. They have formed a Devaswom Board consisting of five members, two of them from outside are elected by the legislators. I feel that our Government also should follow that example and the people who have faith in temple worship and rituals should be elected by the legislators of both the Houses. At least two members should be elected by the Madathipathis who have got a vital interest in the management of temples. I also suggest that among the members to be nominated, one of them may be Shri Sankaracharya of Kanchi Kamakoti Peedam who has got an abiding interest in the management of temples and rituals. Therefore I suggest that a Religious Endowments Board, an independent body, be set up to look after the affairs of temples. If they go wrong, there is always the Government to see that they are punished. Such an enactment may be made.

My suggestions are therefore as follows :--

(1) Not to interfere with temple management so far as rituals and worship are concerned.

(2) Make temple management in such a way that there is some reverence and divinity attached to it, so that temples will

[Thiru K. M. Subramaniam]

serve as centres for imparting religion, culture, morals, and other things that are necessary for a Nation.

(3) Hindu temple funds should not be diverted for other purposes.

In Kerala, Devaswom Board, an independent agency, is in charge of all temples. I have suggested an independent body like that in Tamil Nadu also so that it will be independent of Government. They will do what is required under Hindu religious settlements. If there is mismanagement in any temple, it must be put down immediately. These are not days when we can look upon anybody to mismanage any institution, nay any religious institution. Anyone who mismanages should be punished I know. I am sometimes dubbed as 'polibhaktha'. I think the Hon. Chief Minister does not mean any offence to me when I refer to such things. I am of course a 'polibhaktha' and not a 'bhaktha'. If I am a true 'bhaktha' I won't be here in this House but somewhere else, saying 'Loka Samastha Sukhino Bhavanthu'. viz., let the world be happy. I have not reached that stage. I am only making these suggestions so that the great name of Tamilian Hindu religious tradition may be maintained and that Tamilians will prove that they are better than any other race in India so far as culture, religion, power and discipline are concerned. Thank you, very much.

திரு. எம். செல்வராஜ் : தலைவரவர்களே, இன்று அறநிலையம் பற்றிக் கோரப்பட்டுள்ள மான்யத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழக அரசு கடந்த நான்காண்டு காலமாக இத்துறையில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து, பல விதத்தில் இத்துறையின் வருவாயைப் பெருக்கி மிகச் சிறப்பாக இத்துறையை நடத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கடந்த 22 ஆண்டு காலமாக ஒடாதிருந்த தேரை நமது அரசு வந்ததற்குப் பிறகுதான் பெரு முயற்சி எடுத்து அதை ஒட்டி வைத்தார்கள்.

இது மட்டும்தான் என்றால் பன்னெடுங்காலமாகப் பாழடைந்திருந்த கோவில்களையும் கோவில் கோபுரங்களையும் புதுப்பிப்பதற்கான திருப்பணிகளை ஏற்று வெற்றிகரமாகச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இதைவிட மேலாக பல ஆண்டுகாலமாக எங்கே இருக்கிறது, யார் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று தெரியாமல் இருந்த கோவில் நிலங்கள், சுமார் 65,000 ஏக்கர் நிலங்களில் அதற்கென தனி அதிகாரிகளை நியமித்து சுமார் 10,000 ஏக்கர் நிலங்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றை அறநிலையத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இப்படிப் பல முறைகளில் நிர்வாகத்தினைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்துகொண்டு வரும் நேரத்தில் இன்னும் செய்யவேண்டியவை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆண்டவன் முன்னால் அனைவரும் சமமே என்பதற்கு ஏற்ப ஜாதிபேதமின்றி அனைவருமே கோவில் அர்ச்சகர்களாக இருக்கலாம் என்று நமது அரசு கொண்டு வந்த ஏற்பாட்டை இன்று எதிர்க்கும் முறையில் நீதிமன்றத்திற்கு

1971 ஜூலை 27]

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

எடுத்துச்சென்று ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர்தான் அர்ச்சகர்களாக இருக்கலாம் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். அது நிதிமன்றத்தின் முன் இருக்கிறது.

அதுபோன்றே இந்துக்கள் அல்லாதவர்களும் கோவிலுக்குள் சென்று அங்குள்ள சிற்பங்களை தரிசிக்கலாம் என்று இருந்ததை எதிர்க்கும் வகையில் சிலர் நிதி மன்றத்திற்குச் சென்று இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் நீடிக்கத்தான் வேண்டுமா என்று அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல தமிழகத்தில்தான் கோவில்கள் மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்திலே பெருமை மிக்க பல கோவில்களைக் கட்டித்தந்தார்கள் தமிழகத்திலே. ஆனால் அவற்றில் பலவற்றை மத்திய அரசு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மூலம் அப்படிப்பட்ட பல கோவில்களை அத்துறையின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அவற்றை அவர்கள் பாதுமரிக்கின்றார்கள் என்றால் இல்லை. நாம் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்றால் அவற்றைத் தரவும் சம்மதிப்பதில்லை. பாழடைந்த அத்தகைய கோவில்களிலே காரை பூசுவதற்குக்கூட நமது அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். தஞ்சைக் கோவிலைக் கட்டிய ராஜராஜசோழன் சிலையை அக்கோவிலில் வைப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி மறுத்துவிட்டது நமக்குத் தெரியும். இந்நிலை மாற வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை நீடிக்கத்தான் வேண்டுமா என்று அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உள்ள செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும்தான் மத்திய அரசு இருக்கிறதே தவிர அவற்றின் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு இடைஞ்சலாக இருப்பதற்கு இல்லை என்றே நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

மேலும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், கோவில்களுக்குள்ள நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று. பல கோவில்களில் பரம்பரை டிராஸ்டி என்ற முறையில் சட்டத்தின் துணைகொண்டு தாங்களே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பல்வேறு முறைகளில் கோவில் சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதெதிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கான வழி முறைகளை, சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கோவில் நிதியிலிருந்து வேறு எதற்கும் செலவிடக்கூடாது என்று. நமது அரசு வந்த பிறகு இத்துறையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அதாவது கல்வித்துறையில் செலவிட்டிருக்கின்றார்கள். எங்கள் வட்டத்தில் உள்ள கொளியூர்ப்பர் கோவில் நிதியிலிருந்து ரூ. 3 லட்சம் எடுத்து அங்கே கலைக் கல்லூரி ஒன்றை நடத்தி வருகின்றார்கள். இதுபோன்றே பழனியில் ரூ. 30 லட்சம் செலவிலே ஒரு கல்லூரியை மிக நல்ல முறையிலே இத்துறையின்கீழ் நடத்திவருகின்றார்கள். இன்னும் யாத்திரிகர்களுக்குத் தனி விடுதிகள் கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். திருச்செந்தூல் 96 விடுதிகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடாகி கொண்டு வருகிறார்கள். திருச்செந்தூரில் 96 விடுதிகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடாகி

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

வேலைப்பளு அதிகமாகிக் கொண்டே வருவதால் இப்போது மாவட்டத்திற்கு ஒரு அலிஸ்டென்டு கமிஷனர் என்று இருப்பதை மாவட்டத்திற்கு இரண்டு அலிஸ்டென்டு கமிஷனர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எங்கள் வட்டத்திலுள்ள கொள்ளுச்சியப்பர் கோவில் நிதியிலிருந்து மகரீர் கல்லூரி ஒன்றினைக் கட்ட வேண்டும் என்று அறங்காவலர்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். இதை அரசு பரிசீலித்து இதை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படி மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டுவரும் இத்துறையையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுவதோடு இன்னும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவில் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்கள் பன்னெடுங் காலமாக ஒரே அளவியை மிகக்குறைந்த அளவினைக் கொடுத்துவருகின்றார்கள். இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமானால் அவர்கள் சட்டத்தின் உதவியை நாடுகின்றார்கள். எனவே இதை ஏற்றுவதற்கான வழிமுறையை அரசு செய்து தந்தால் கோவில்களின் நிதி மேலும் பெருகும். எனவே அதற்கான நடைமுறைகளை அரசு வகுத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இம்மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமருகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இப்போது சபையின் முன்னுள்ள இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசவேண்டியிருப்பதால், முதலில் பால் வழங்குதலுறை சம்பந்தமாக இரண்டொரு முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று நாட்டு மக்கள் போஷாக்கு இல்லாதவர்களாக இருப்பதால் அவர்களை மிக எளிய முறையில் அவர்களைப் பலமுள்ளவர்களாக ஆக்குவதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய பாலை வழங்குவது கடமை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இதைச் செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சத்தமான சத்தான பால் கொடுக்க வேண்டுமானால் பசுவிற்கு சத்துள்ள தீவனம் கொடுப்பது அவசியம். எனவே சத்துள்ள தீவனத்தைத் தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வருங்காலத்தில் மக்கள் திடசாஸிகளாகவும் அறிவாளிகளாகவும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இத்துறையை ஏன் வெடரினரி இலாகாவோடு சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது, இது ஏன் தனித் துறையாக இருக்க வேண்டும், இந்த மூன்று துறைகளையும் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் கொண்டுவந்தால் பொருத்தமாக இருக்குமா என்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்களுக்கு வருகிறேன். கோயில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரை அதற்கென்று ஒரு தனி இலாக்கா இருக்கவேண்டியது அவசியம், அது பற்றி சட்டசபையில் பேச வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பதில் இருந்தே அத்துறையில் அரசு தலையிடக் கூடாது என்பது பொருத்தமற்றதாகிறது. இன்று இருக்கக்கூடிய அரசு மாத்திரம் அல்ல—வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்தே இதற்கென்று ஒரு தனித்துறை இருந்திருக்கிறது என்றால் கோயில் தீர்வாகம் திறம்பட இருக்க வேண்டும், அதில் உள்ள குறைபாடுகள் களையப்

1971 ஜூலை 27]

[திரு. மணலி கந்தசாமி]

படவேண்டும் என்பதுதான்—இந்த நிலையில் கோயில் நிர்வாகத்தில் தலையிடக் கூடாது என்பது சரியல்ல. பெரும்பான்மையான கோயில் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. நான் உண்மையான பக்தர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் தெய்வத்தை வழிபடுவதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. உண்மையான பக்தர்கள் தெய்வத்தை வழிபடுவதற்கு முடியாமல் தலையிடுவது என்பதும் சரியல்ல.

ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை பணம் படைத்த கோயில்களில், அதிகமான நிலச் சொத்துப் படைத்த இடங்களில் எந்த அளவுக்குத் தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அரசு கண்டறிந்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். பத்தாயிரத்திற்கு மேல் வருமானம் உள்ள கோயில்கள் 661 இருக்கின்றன. ஆயிரம் முதல் பத்தாயிரம் வரை வருமானம் உள்ள கோயில்கள் 4,583 இருக்கின்றன என்றால் இவை எந்த நோக்கத்திற்காக இருக்கின்றனவோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வழிவகை செய்தாகவேண்டும். அந்தப் பொதுப்பு அரசுக்கும் இருக்கிறது, சமுதாயத்திற்கும் இருக்கிறது. பலர் பலவிதமாக கோயில் சொத்துக்களைச் சூறையாடிக்கொண்டிருக்கிறபோது பழையகால ஆகமங்களைப்பற்றிப் பேசிப் பயன் இல்லை. அரசு தலையிட்டு நடக்கிற அட்டோழியங்கள் தடுக்கப்பட்டே ஆகவேண்டும்.

கோயில் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த நிலங்கள் நியாயமான ரூத்தகைக்கு விடப்படவேண்டும். அதில் கிடைக்கிற வருமானத்தைக்கொண்டு நியாயமான பூசைகள் நடைபெறுவதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும். அதற்குமேல் பணம் இருந்தால் அதைக்கொண்டு பள்ளிக்கூடம் வைப்பது, வைத்திய வசதி செய்துகொடுப்பது, கலாசார பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்குச் செலவிடுவது ஆகிய நற்பணிகளில் செலவிடுவதுதான் சமுதாயத்திற்கும், கடவுளுக்கும் செய்கிற நல்ல தொண்டாகும். இது எந்த மதத்திற்கும், எந்தக் கடவுளுக்குமே புறம்பானது அல்ல.

அதேசமயம் அரசு கோயில் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் ஏற்படாது சாகவத சாகுபடி உரிமையை வழங்க வேண்டும். எனக்குத் தெரியும் சேத்துரில் தேவஸ்தானத்தில் 52 ஏக்கரா அரசாங்க விதைப்பண்ணைக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஒரு 52 ஏக்கராவை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அங்குள்ள தர்மகர்த்தர்கள் இந்த 52 ஏக்கராவையும் சர்க்கார் விதைப்பண்ணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்கள். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது முக்கியமல்ல. இந்த நிலத்தில் இன்றையதினம் சாகுபடி செய்து வருகிறவர்கள் வெளியேற்றப்படவேண்டும் என்பதுதான் அவர்களது எண்ணம். இதுபோன்ற தவறான எண்ணங்களுக்கு அரசு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. கோயில் நிலங்களில் சாகுபடி செய்கிறவர்களிடம் இருந்து ஒழுங்காக ரூத்தகை வசூலிக்கப்பட்டும். ஆனால் அந்த நிலத்தை அந்த விவசாயிகளிடமே சாகவத ரூத்தகைக்கு விடவேண்டும்.

மேலும் கோயில்களில் நடக்கும் வீண் ஆடம்பரச் செலவுகள் குறைக்கப்பட வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. குடும்பங்களிலேயே ஆடம்பரச் செலவைக் குறைத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டோம். இரண்டு கல்யாணம் பண்ண வேண்டுமா,

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மணலி கந்தசாமி]

தூக்கிக்கொண்டு தெரு சுற்றி வரவேண்டுமா, இதை எல்லாம் நிறுத்துவதில் என்ன தப்பு? இன்றைக்கு மதத்தின் அடிப்படையில் நமது கோயில்களில் பக்தி உறை ஏற்றுவதாக இருக்கிறதே தவிர—உண்மையாக அமைதியாக தெய்வத்தை வழிபட வாய்ப்பில்லை. உடுக்கடிப்பதும், கோவிர்தா போடுவதும், சாமி ஆடுவதும் அவசியம்தானா? பக்தர்கள் இதைச் சிந்தித்து நிறுத்த முயல வேண்டும்.

அடுத்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கோயில் தர்மகர்த்தர்களாக வரக் கூடாது. இவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில் இருந்துகொண்டுள்ள நாம் கோயில் பஞ்சாயத்துகளில் தலையிடுவது, உள்ளே துழைவது என்பது எல்லாம் நமக்கே குறைவானது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையாரும் அதில் துழைந்து இழுக்கைத் தேடிவிடக்கூடாது என்றும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஆலயங்களில் பொன்னாக, வெள்ளியாக—இதுபோன்ற உலோகங்களாக அளிக்கப்படுகிற காணிக்கைகள் எல்லாம் மார்க்கெட்டில் விற்பதைத் தடுத்து, அவை நமக்கு அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தருவதனால் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் நியாயமாக நிரந்தரக் குத்தகைக்கு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு, அதில் வருகிற வருமானத்தைக் கொண்டு கோயில் பூஜைக்கு நியாயமாகச் செலவிட்டு, மற்றதைச் சமுதாயப் பணிகளுக்குத் திருப்பவேண்டும் என்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறநிலைய மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். சாதாரணமாக மக்கள் கோயிலை நாடிச் செல்வதே உள்ளத் தூய்மை பெறுவதற்காகத்தான். அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் இன்றையதினம் பல கோயில்கள் புறத்தூய்மையற்றதாக இருக்கிறது. புறத்தூய்மையற்ற நிலையில் அகத்தூய்மை ஏற்படுவது சற்றுக் கடினம். ஆகவே கோயில்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் துப்புரவாக இருக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இன்றையதினம் 5½ கோடி அளவுக்கு கோயில் வருமானம் இருக்கிறது. சரியான முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டால் இந்த வருமானம் இன்னும் பல கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கும். பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் இன்னும் தனிப்பட்டவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அந்த நிலங்களைக் கண்டுபிடித்து கோயில் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். அதுபோல பல கோயில்களுக்கு பொன் ஆபரணங்களாகவும், பட்டுப் புடவைகளாகவும் அளிக்கப்படுகிற காணிக்கைகளுக்கு எல்லாம் ரசீது போடுவதில்லை. அவற்றைக் கோயில் கணக்கில் கொண்டுவராது தனிப்பட்டவர்களிடம் சேர்ந்து விடுகிறது. இதை எல்லாம் நல்ல முறையில் சிறப்பாகக் கண்காணிக்கவேண்டும். இதுபோல எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சில கோயில்களில் கூட ரசீது போட்டு பல காணிக்கைகளைக் கோயில் கணக்கில் கொண்டு வருவதில்லை. மக்கள் அளிக்கிற காணிக்கைகள் எல்லாம் ரசீது போடப்பட்டு கோயில் கணக்கில் வர ஆவன செய்யவேண்டும்.

1971 ஜூலை 27]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

குறிப்பாக, திருவிழாக் காலங்களிலே கோயில்களிலேயும், சுற்றுப் புறங்களிலேயும் தாய்மை இருக்க வேண்டும். சுகாதார ஏற்பாடுகள் சிறப்பான முறையில் செய்யப்பட வேண்டும். நமது கோயில்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் ஆற்றங்கரைகளின் ஓரத்திலும், வாய்க்கால்களின் ஓரத்திலும்தான் அமைந் திருக்கின்றன. திருவிழாக் காலங்களில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் அங்கு செல்கின்ற காரணத்தால் சிறப்பான சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அந்த மக்களை தொத்து நோய்களிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், தொத்து நோய்கள் ஏற்பட வழிவகை பிறக்கும். ஆகவே, சுகாதார அதிகாரிகளுடன் தொடர்புகொண்டு அங்கு வருகின்ற மக்களுக்கு நல்ல குடிதண்ணீர் கிடைக்கவும், மற்ற சுகாதார வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கோயில்களிலே நல்ல வரும்படி இருக்கிறது. இப்படி வருகின்ற வரும்படியை பல ஆடம்பரமான வழிகளில் செலவு செய்து விடுகிறார்கள். இந்த ஆடம்பரச் செலவுகளைத் தவிர்த்து, அவற்றை நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதிகமான வருமானத்தைக் கொண்டு நிறைய கல்விக் கட்டங்களைத் திறப்பதிலும், திருமண மண்டபத்தைக் கட்டி பராமரிப்பதிலும் செலவு செய்யலாம். இப்படி கல்விக்கட்டங்களை ஏற்படுத்துவதையும், திருமண மண்டபம் கட்டுவதையும் சட்டபூர்வமாகவே செய்துவிட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயில்களோடு இணைக்கப்பட்ட திருமண மண்டபத்தை எளிய வாடகைக்கு ஏழை, எளிய மக்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்யலாம். இதற்கு வேண்டிய காரியங்களில் அறக்கட்டளைத் துறை கவனம் செலுத்த வேண்டும். மேலும், வருமானம் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் வைத்திய வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் சிறப்புற அறநிலையத் துறை செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பால் சத்துள்ள உணவு என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆனால் பால் இன்னும் மக்களுக்குக் கிடைக்காத பொருளாகவே இருக்கிறது. பாலில் தண்ணீர் கலப்படம் சகஜமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் கலக்காத பால் கிடைப்பதில்லை. தண்ணீர் கலப்படம் செய்யப்படாத முறையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். சென்னையிலும், மதுரையிலும் மட்டும் பால் வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒரு பால் பண்ணை என்ற அளவிலே ஏற்படுத்தி, புரதச் சத்து நிறைந்துள்ள பால் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்கு அதிகமான அளவில் செலவானாலும் மக்களின் நலனை முன்னிட்டு இதை ஏற்படுத்துவது அவசியம். குழந்தைகளுக்குப் பாலைவிடச் சிறந்த உணவு இல்லையென்ற காரணத்தால் பால் அதிகமான அளவில் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பால் வழங்கு திட்டங்கள் குறித்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற முகத்தான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

[1971 ஜூலை 17]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

நல்ல விதைகள் நல்ல நூற்றாக ஆக முடியும், நல்ல நூற்றுதான் நல்ல பயிராக ஆக முடியும், நல்ல பயிர்தான் நல்ல மகசூல்தர முடியும். இப்படி நாட்டின் எதிர்காலம் நல்லபடியாக விளங்க வேண்டுமானால், விரிய விதைகளாக, நூற்றுகளாக, பயிர்களாக இருக்கிற குழந்தைகள் வளம் உள்ளவர்களாக இருந்தால்தான் எதிர்காலத்தில் வீரர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், நாவலர்கள் இப்படிப்பட்ட பேராசிரியர்களாக எல்லாம் தோன்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குழந்தைகள் எல்லாம் வளமாக இருக்க வேண்டுமென்கிற அக்கறை கொள்கிற நேரத்தில், பால் பற்றாக்குறை இருப்பதை ஒழிப்பதற்காக அரசு எடுத்து வருகின்ற முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைக்குக் குழந்தைகளுக்குக் கூட பால் இல்லாத நிலைமையில், வெளிநாடுகளிலிருந்து பாலைக்கூட பரிசாக வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற அரசு சிறப்பான திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டும். குறிப்பாக தங்களுடைய குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதற்குக்கூட பால் இல்லாத வறட்சித்தன்மை இந்த நாட்டுத் தாய்மார்களிடத்தில் இருக்கிறது. அப்படிப் பால் கொடுக்கும் சக்தியுடைய தாய்மார்களும் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதில்லை. குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பது அநாகரிகம் என்றும், பால் கொடுத்தால் உடல் அழகு கெட்டுவிடுகிறது என்கிற காரணத்தாலும் குழந்தைகளுக்குப் பசும்பாலையும் மற்ற புட்டிப்பால்களையும் கொடுக்கிறார்கள். பொதுவாக குழந்தைகளுக்கு நல்ல பால் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டிய நிலையில் நாடு இருக்கிறது. இதனால் குழந்தைகள் நாளடைவில் சோகை பிடித்தவர்களாகவும், சோனியர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

நல்ல பால் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், நல்ல காட்டு வளம் இருக்க வேண்டும். மாடுகள் மேய்வதற்கு மேய்ச்சல் புல்வெளிகள் இருக்க வேண்டும். நல்ல கால்நடைவளம் இருக்க வேண்டும். நல்ல கால்நடைகளை வளர்க்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும். பாலைப்பற்றி எத்தனையோ நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன. காளமேகப் புலவர் மோரைப் பற்றிய பாடலில்,

“கார் என்று பேர் படைத்தாய் கானகத்து உறும்போது

நீர் என்று பேர் படைத்தார் நீர்நிலத்தில் வந்ததன்பின்

பால் என்று பேர் படைத்தாய் பட்டணத்தில் வந்ததன்பின்”

என்று சொல்லியிருப்பது இந்தக் காலத்திற்குப் பொருந்துவதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பால் பற்றி, உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற விடுதிக்கு வந்தால் அங்கே இருப்பது பாலா, நீரா என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்குப் பாலின் தரம் அமைந்திருக்கிறது. பாலில் ஏராளமான அளவில் நீரைக் கலந்துவிடுகிறார்கள். கொஞ்சம் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு பால் விற்பவர்கள் நடக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

தனிப்பட்டோர் கடைகளை நடத்தி, பால் சப்ளை செய்வதோடு, அரசு தயாரிக்கின்ற பாலிலே சத்து நிறைந்த அளவிலே பால் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் அக்கறை செலுத்தி,

1971 ஜூலை 27]

[திரு கே. எ. வஹாப்]

இந்த நாட்டிலேயுள்ள ஏழை, எளிய மக்கள் நலம் பெறுவதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாதவரத்திலுள்ள பால்பண்ணையில் வேலைசெய்கின்ற 500 பேருக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 20 ரூபாய்தான் வழங்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. அவர்களுடைய சம்பள விசிதத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்தி, ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவது பால் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், “பால்வளத் துறையின் தலையாய பணி இத்துறையைச் சேர்ந்த சென்னையிலும், மதுரையிலும் நிறுவப்பட்டுள்ள பால் வழங்குத் திட்டங்கள் இரண்டினையும் செவ்விய முறையில் நடத்துவதேயாகும். சென்னை, மதுரை மாநகர மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதே இவற்றின் நோக்கமாகும்” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த நோக்கத்தையே மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல், பால் என்பது எல்லா மக்களுக்கும், குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கும் தேவையான உணவுப் பொருள். இந்த நாட்டு மக்களுடைய உடல்வளத்திற்கு இது இன்றியமையாதது என்பதாகும். ஏனைய நாடுகளில் எல்லாம் பால் சப்ளைவைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா மக்களுக்கும் உடல் நலத்திற்காகக் கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்கு வேண்டியதைச் செய்கிறார்கள். அதற்கேற்ற வகையில் நம்முடைய அரசு மதுரை, சென்னை இரண்டு நகரங்களில் மட்டும் இருப்பவர்கள் “பேறு பெற்றவர்கள்” என்று இல்லாமல் எல்லா மக்களுக்கும் குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கு நல்ல பால் தேவையான அளவு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த பட்ஜெட்டிலேகூட குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அடிவிரூத்தித் திட்டத்திற்கு 5 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முதல் மூன்று ஆண்டுக்கு 160 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மீதியிருக்கும் 374 லட்சம் ரூபாயை இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவிட வேண்டும். பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கியதே குறைவு. அப்படி ஒதுக்கிய பணத்திலே செலவு செய்வது இன்னும் குறைவாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பால்வழங்கு திட்டத்திற்கு மொத்தம் பட்ஜெட்டில் 4.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1970-71-ல் 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 14 லட்சம் ரூபாய்தான் கூடுதலாயிருக்கிறது. பால்வழங்குவதை முக்கியமான குறிக்கோளாக கொண்டு அதிகமான பணம் ஒதுக்கி நல்ல பால், தரமான பால் கிடைக்க, அதுவும் தமிழகம் முழுவதற்கும் கிடைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

மாவட்டத்திற்கு ஒருபால் பண்ணையாவது ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் இந்தத் திட்டத்தை ஒழுங்குறச் செய்ய முடியும். விஞ்ஞான முறைகள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பயன்படுத்தி விரைவில் பால் தேவை பூர்த்தியடைய வழி செய்ய வேண்டும்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது பால் வழங்கு சொசைட்டிகள் 1,261 செயல்படுகின்றன என்றும், 1,298 சங்கங்கள் இயங்காமலும் இருக்கின்ற வென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்குமேல் சங்கங்கள் ஏன் இயங்காமல் இருக்கின்றனவென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய வேண்டும். அவைகள் இயங்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோயில்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களில் பாடுபடுகின்ற விவசாயிகள் மட்டும் என்ன பாவம் செய்தார்கள் என்று புரியவில்லை. வசதியற்ற கோயில்களைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்புகளை அரசாங்கம் ஏற்று, இந்த ஆண்டு 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கும்போது, பல கோயில்களுக்கு அதிகமான சொத்து சேர்த்திருக்கும் நிலையில் கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் ஏன் வைத்திருக்க வேண்டும்? உச்சவரம்பு சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது. ஆகவே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லி, கோயில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு இருப்பதை நீக்கி, உபரி நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஏராளமான நிலங்கள் சிலரால் பதுக்கப்பட்டிருந்தது இப்போது 10 ஆயிரம் ஏக்கர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான நிலைமை அதில் காணவில்லை. அவற்றை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து, திரும்பப் பெறவேண்டும். ஏற்கெனவே விழுங்கியதைக் கறப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோயில்களின் உபரி சொத்துக்களை கல்வி போன்ற பணிகளுக்குச் செலவிட வேண்டும். மேலும், அங்கலூனமாக உள்ள பிள்ளைகளுக்குத் தொழில் பயிற்சியளிக்கவும், அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காகவும் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வகை செய்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். தமிழகத்தின் பண்டைய கிராமிய இசைக்கலைகளை வளர்ப்பதற்கும் இதைப் பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, யுனஸ்கோ உதவிபெற்று சில கோயில்களை பூரீங்கம் கோயில், வரதராஜர் கோயில் இவைகளையெல்லாம் சீர்படுத்தத் திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே பேரூர் கோயிலையும்—அந்தக் கோயில் பெருமைபெற்றது, பாடல் பெற்றது—சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைமட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒலி-ஒளி அமைப்புப்பற்றி அண்மையிலே செய்திகளைப் பார்த்தேன். இத்தாலியிலே ரோம் நகரத்திலே தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் கோயில்களில் ஒலி-ஒளி அமைப்பு வைக்கப்படுவதன்மூலம் அவற்றிற்கு அபாயம் ஏற்படுகிறது என்று கண்டுபிடித்து இருப்பதாகச் செய்தியைப் பார்த்தேன். அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

1971 ஜூலை 27]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இந்த ஒலி-ஒலி அமைப்பை மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலிலே அமைப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிச் செய்யப்படுவதால் அங்கேயிருக்கின்ற சிற்பங்களுக்கு ஆபத்துவந்துவிடுமா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின்முன்னுள்ள அறநிலையப் பாதுகாப்பு மானியக்கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பத்தாயிரம் அறநிலையங்களை ஒரு தனித் துறையின்கீழ் மிகச் சிறப்பாகவும், சீரோடும் நடத்தி வருகின்ற இந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்களையும் அந்தத் துறையைச் சிறப்பாக நிர்வகித்து வருகின்ற ஆணையர் அவர்களையும் இந்த நேரத்தில் நிச்சயமாகப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

ரூபாய் ஐந்து கோடியே ஐம்பத்தோரு லட்சத்து அறுகத்தைந்நாயிரத்து நானூற்று பத்தொன்பது ரூபாயை வருவாயாகப் பெற்றிருக்கின்ற அறநிலையங்களில் நமது அரசு நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கோயில் பணத்தை நல்ல முறையிலே செலவிடுவதற்கான நல்ல திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் நன்றிக்கடன் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நூற்றி ஐம்பத்தாறு மடங்களும் 9,032 கோயில்களும் 832 அறக்கட்டளைகளும் அதிலே சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பரம்பரை அர்ச்சகர் முறையை மாற்றியமைப்பதற்காக அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற நல்ல நடவடிக்கைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கான எதிர்ப்பு வழக்குகள் நீதிமன்றங்களிலே இருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய இடைபூறுகள் நேரிட்டாலும் பரம்பரை அர்ச்சகர் முறையை ஒழித்து குறிப்பிட்ட வகுப்பினர்தான் இதிலே கோலோச்சிக் கொண்டிருக்க முடியும் என்ற நிலைமையை மாற்றி எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையின்மூலமாகக் கோயில்கள், மடங்கள் இவற்றில் யாத்ரீகர்கள் விடுதிகளையும் திருமண மண்டபங்களையும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட இருப்பதாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமண மண்டபங்கள் அமைக்கப்படும்பொழுது ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளிலே திருமண மண்டபங்களை அதிகமாக உருவாக்கித்தர இந்தத் துறையினர் அதிகமாகச் சிரத்தை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாயூரம் திருவழுந்தூர் பரிமளாங்கநாதர் தேவஸ்தானம். அங்கே ஒரு திருமண மண்டபம் கட்டப்படவேண்டுமென்ற முயற்சி 5 ஆண்டுகள், 6 ஆண்டுகளாக எடுக்கப்பட்டும் நிறைவேற்றப்படாத நிலைமையில் இருக்கின்றது. எனவே அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில்கள், மடங்களின் நிலங்களை அரசு மேற்கொள்ளுகின்ற அடிப்படையிலே அவற்றிலே தற்போது உழுதுபயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு அவற்றையெல்லாம் உரிமையாக்கித் தருவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். கோயில், மடங்களின் நிலங்கள் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக பிளூமி வகையிலே செயல்பட்டு வருகிறது என்று இங்கே பல நேரங்களிலே நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன் என்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசும்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

பொழுது சுட்டிக்காட்டியதைப்போல் ஏராளமான நிலங்களை வைத்திருக்கிற அவற்றிலே நியாயமான தேவைபோக எஞ்சியவற்றினை தற்போது உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு 35 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகள் என்ற காலக் கணத்தில் உரிமைபாக்கித்தா நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட நிலங்களிலே உழுதுபயிரிட்டு வருகின்ற பல ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாகக் குத்தகையாக்கி செலுத்த முடியாத நிலைமையில் இருப்பதை நம்முடைய அரசு உணர்ந்து பார்த்து அத்தகைய பாக்கிகளை முழுமைபாக்கவேண்டும் அல்லது ஒரு கணிசமான அளவுக் கேளும் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்து அதற்காகச் சட்டத்தில் இடம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெய்விகப் போகை மாயூரத்தின் பழம்பெயராகிய மயிலாடு துறை என்ற பெயரை மாயூரத்திற்கு வைக்கவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துவருகிறது. அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே மாயூரத்திற்கு அதனுடைய பழம்பெரும் பெயராகிய மயிலாடு துறை என்ற பெயரை வழங் குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் பேசினார்.

MR. DEPUTY SPEAKER: Why don't you speak in English? We are not against Telugu. Personally we are not against Telugu. But by your speaking in Telugu, the purpose is not served.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கே அவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடத் திலே தெரிவித்துள்ளார்கள். முதல் நடவடிக்கை இருப்பதால் எழுதிக் கொடுக்காமல் இருந்தாலும் பாவாயில்லை. அடுத்தடுத்துத் தெலுங்கிலே பேசும்பொழுது முன்கூட்டியே எழுதிக் கொடுத்துவிட்டால் சபை நடவடிக்கைப் படுவேட்டிவே இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆனால் மீண்டும் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுவதால் அவர்கள் ஒருவருக்குத்தான் புரியும். பதில் சொல்லுகின்ற அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. முன்கூட்டியே எழுதிக் கொடுக்கப்படு மானால் அமைச்சர் அவர்கள் படித்துவிட்டு பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் எதற்குமே பயன்படாமல் விழலுக்கு இறைத்த நீராக இருக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வாமல் பேசிக்கொண்டிருப்பது சபையினுடைய நோத்தைக் கெடுப்பதாகத்தான் இருக்கும்.

THIRU B. VENKATASWAMY: I have already expressed my inability. What I am going to speak, I cannot anticipate. So I can give a gist. I cannot express my ideas in English very clearly. Today I shall try to express in English.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசினால் தெலுங்கிலே பேசுவதை நான்கள் புரிந்துகொள்வதைவிட புரிந்துகொள்வது கலப்பமாக இருக்கும்.

1971 ஜூலை 27]

MR. DEPUTY SPEAKER : You want to express clearly. But what you express is not understood by the Ministers. I think I will be the only man to understand what you say. There is no use. Better try to speak in English.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையிலே இல்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY : I will try to talk in English today. My English is not good, I think.

As regards construction of rest houses, I think it has to be improved and more rest houses for lower class people should be constructed.

With regard to assignment of temple lands, a large extent of temple lands has been assigned in the name of individuals who have got vested interests instead of in the name of Gods. As the lands were previously in the name of Gods, these lands should be assigned in the name of Gods.

Also a large extent of lands have not been accounted for and many people are enjoying it without giving anything to the temples. So, such kind of lands should be taken over from them and used for the purpose of temples.

Then I come to the Chandra-Sureswar temple at Hosur. I am thankful to the Hon. Minister for sanctioning Rs. 1 lakh and also Rs. 40,000 for renovation and other purposes.

Regarding Milk Supply Schemes, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister one vital matter. About Rs. 22 lakhs have been sanctioned for cattle and other items but it is not sufficient because now we do not have adequate supply of milk.

As regards milk co-operative societies, they are not functioning well because the loan given by the Government is only about Rs. 1,000 which is not sufficient to purchase a good animal. So, I request the Hon. Minister to enhance the amount.

Regarding the price of milk, it is very low. In the border State, Mysore State, they are giving Rs. 1-30 per litre but here the Government pay only 60 or 70 paise. It is a most uneconomic rate and it should be revised. With these words, I conclude my speech.

*திரு. பி. எட்டியப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று இந்த மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற முற்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக பால் பண்ணையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பால்பண்ணை மிகச் சிறப்பான முறையிலே கூட்டுறவிலே நடைபெற்று வருவதைக் கண்டுகொண்டு இருக்கிறோம். என்றாலும் அரிசன மக்களுக்காகத் தனியாகக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கம் வேண்டுமென்று பலமுறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறியும் சங்கம் தொகுதியிலே, குறிப்பாக நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகள், கால்நடைகள் வளர்ப்பதிலே தீவிர அக்கறை கொண்டவர்கள் அப்படிப்பட்ட வர்களுக்குத் தனியாகக் கூட்டுறவுப் பால்வழங்கு சங்கம் வேண்டுமென்று பல

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

முறை விண்ணப்பித்தும் அனுசரிக்கப்படாத வார்த்தையில் எவ்விதப் பதிலும் இல்லாமலிருக்கிறது. இதேபோல் பல பெரிய அரிசன காலனிகளில், ஏறத்தாழ 600, 700 மக்களுக்கு மேல் வசிக்கும் காலனிகளில் நிறையக் கூட்டுறவு மூலமாகப் பால்பண்ணையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், அதன் மூலம் கால்நடைகள் வளர வேண்டும், அதன்மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கை நடுத்த வேண்டுமென்று பெருவாரியானவர்கள் இருப்பதால் அப்படிப்பட்ட மனுக்கள் வரும்பொழுது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களை அரிசனங்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஆவன செய்யுமாறு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை மிகப் பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த புல் வளர்ச்சித் திட்டம் சம்பந்தமாக, காலையிலே அழகாகப் பேசினார்கள். புல் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்கென்று கிராமாந்தரங்களிலே ஒருசில நிலங்களைப் பிறர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, இருப்பதாக நிலவசதி உள்ளவர்களும், அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, அதற்குச் சில கிராம அதிகாரிகளும் உடந்தையாகயிருந்து கொண்டு நல்லமுறையில் பேணிக்காத்த கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. எனவே பால் திட்டத்தைத் தீவிரமாக ஆக்குகின்ற பொழுது அதே நேரத்தில் புல் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக நிறைய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அரிசனங்களுக்கு இந்த வீட்டு வசதியைப்பற்றி ஏற்கனவே பலர் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் இடங்களைக் கூடச் சிலர் துரக்கிரமித்துக்கொண்டு அவர்களை வெளியேற்றம் வகையிலே சில அதிகாரிகளும் உடந்தையாகயிருந்து தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பல கிராமங்களினே இந்த விவசாய மக்கள், குறிப்பாக, தங்களுக்கு நிலமில்லாமல் மற்றவர்களிடத்தில் பயிரிடக்கூடிய வசதியற்ற அந்த மக்கள், தங்களுடைய பயிரைச் செய்கின்ற காலத்திலே மற்றவர்களுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் அவர்கள் அந்த வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் கொண்டு போகும்பொழுதும், வாய்க்கால்களை வெட்டும்பொழுதும் பக்கத்திலே உள்ளவர்களால் மிகவும் கடுமையான அவஸ்தைக்கு உள்ளாகிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வா எண்ணுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ரிப்போர்ட்டுகள் வரும்பொழுது ரெலின்பு இலாக்கா உடனடியாக அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்புடன் வேண்டுகிறும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டமானது உண்மையிலேயே மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, இன்றியமையாத வரப் பிரசாதமாக இருப்பதால் மக்களிடத்திலே ஒரு நல்லெண்ணம் பரவியிருப்பதாலே, மேலும் அதற்கு மானியம் அளித்து நல்ல முறையிலே செயல்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, காலையிலே கேள்வி நேரத்திலே பேசும்பொழுது, ஹெலிகாப்டர் மூலம் பயிர்களுக்குப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் வகையைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. இதுபற்றி நான் ஒன்று சொல்ல முற்படுகிறேன், கிராமாந்தரங்களில்

-971 ஜூலை 27]

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டுமென்று ஹெலிகாப்டர்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினாலும்கூட அது குறித்த காலத்திலே கிடைக்காமல் போகிறது. குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னவென்றால், பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய நேரத்திலே ஹெலிகாப்டர் வேண்டுமென்று கேட்கும் நேரத்தில் வாரதகாரணத்தால் மக்கள் அதை விரும்பாத நிலை அதுவடை காலத்தில் வருவதால் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, அது காலத்திலே கிடைத்தால் மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதை மீண்டும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். - இங்கே இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த மானியத்தின்கீழ் பல யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டில் அதிகமாகப் பாலை உற்பத்தி செய்து சாதாரணமாக அனைவரும் அருந்தக்கூடிய வகையிலே இன்னும் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது, இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அளிக்கும் ஊக்கம் அதிக அளவிலே அமைய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் சங்கக் களிலே 1,298 சங்கங்கள், கிராமத்திலே உள்ள பால் உற்பத்திச் சங்கங்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் விலை போதுமான விலையாக இல்லை. அதுமட்டுமல்ல, மற்ற விலைகளெல்லாம், உற்பத்திக்கு வேண்டிய, மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீவனங்களும் விலை உயர்ந்துவிட்டபடியால் விலையைக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில், செயல்படாத சங்கங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால் பங்கு மூலதனங்களையோ அல்லது வேறு அதிகப்படியான உதவிகளையோ செய்து சீராகச் செயல்பட ஏற்பாடு செய்தால் நாம் எதிர் பார்க்கும் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இப்பொழுது கடன்கள் வழங்கும்போது, மழைக் காலங்களில் அலாட்மெண்ட் கொடுக்கிறோம். அதே நேரத்தில் குறைவாக பால் உற்பத்தியாகிற கோடைகாலங்களில் மாடுகள் வாங்கப் பணம் கடன் கொடுப்பதில்லை. யூனியன்களாக யிருந்தாலும் சரி, பால் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக யிருந்தாலும் சரி கோடை காலங்களில், பால் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குகின்ற வகையில் எந்தக் காலங்களிலானாலும் சரி கூட்டுறவு சங்கங்களோ யூனியனிகளோ கேட்கும் நேரத்தில் கறவைமாடுகள் வாங்கக் கடன் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், யூனியன்களைப் பொறுத்தவரையில், சிறந்த அதிகப்படியான பால் தரும் மாடுகளை வாங்க யூனியன்களுக்குக் கடன் வழங்க வேண்டும். 50, அல்லது 100 மாடுகளை வைத்துக்கொள்ளும் அளவில், பராமரிப்பிலே நாட்டம் கொள்ளும் முறையில் எல்லா பால் விநியோக ஒன்றியங்களுக்கும் கடன் வழங்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கடைசியாகப் பால் வற்றிய பின்னால் மாடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உற்பத்தியாளர்களும், கூட்டுறவு சங்கங்களும், மாடுகளைப் பராமரிப்பதற்கான முயற்சிகளை ஏற்படுத்தி மகசூல் செய்யத் தகுதியற்ற அசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்களையும், தரிசு நிலங்களையும் மேய்ச்சல் காடுகளாகப் பராமரித்து பால் வற்றிய மாடுகளை, கறவையில்லாத மாடுகளை அந்தப் பண்ணையிலே குறைந்த கட்டணத்தை வாங்கிக் கொண்டு திரும்பவும் பால் கறக்கும் காலம் வரையிலும் பராமரித்துத் திரும்ப அந்த நபருக்கே கொடுக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று யூனியன்களுக்கு குளிர் சாதன இயந்திரங்கள் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அது இல்லாததால் தேவையான நேரத்தில் பால் சப்ளை செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. வருகிற பால் தேவையான நேரத்தில் பதப்படுத்திக் கொடுக்கும் ஏற்பாடுகளுக்குக் கடனும், மானியமும் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

பொதுவாக, இது இன்று கிராமப் பகுதிகளில் உப தொழிலாக, விவசாயிகளுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய தொழிலாக இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு மாடு வாங்குவதற்காகக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களைத் தாராளமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு தொகையும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அந்நிலையம் சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்நிலையத்தைப் பொருத்த மட்டில் பல மனுக்கள் கொடுத்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்னும் பைசலாகாமல் இருக்கிறது. பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கோயில் நிலங்களில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய சாகுபடி தாரர்களாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சங்கங்களில் இருந்து ஒரு காலத்தில் மழை இல்லாத நிலையில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு வரி வஜா செய்து வேண்டுமென்று கேட்டு அந்த மனுக்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேலாகியும் பைசலாகாமல் இருக்கிறது. ஒரு மந்திரி சபையின் காலமே ஐந்தாண்டுகள் தான். ஆகவே, இப்படி காலதாமதம் செய்யாமல் மனுக்கள் வந்தால் ஓராண்டுக்குள்ளாக முடிவு ஏற்படும் முறையில் வழி செய்ய வேண்டும்.

முக்கியமாக தண்ணீர் இல்லாமல் சாகுபடி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஒன்று, கம்ப்யூனிடி வெல் வெட்டி அந்தக் கிணறுகளின் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சி அதற்குத் தீர்வை ஏதேனும் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அல்லது கோயில் நிர்வாகத்திலிருந்து கடன் கொடுத்து அந்த வட்டியைக் கூட சாகுபடியாளரிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் வகை செய்யலாம். இப்படிச் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல சங்கங்களில் இருந்து கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. ஒன்று சமுதாயக் கிணறு வெட்டியோ அல்லது கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுத்து அதற்குரிய வட்டியை மட்டும் விவசாயிகளிடமிருந்து பெற்றோ ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. காவேரிமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அறத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 27]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றால் எந்த அளவுக்கு இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டு வேண்டாத, விரும்பாதவற்றை எல்லாம் செய்து விடுவோர்களோ என்பது பற்றித் தவறான பிரசாரங்கள் நாட்டில் பரப்பப்பட்டன.

1967-க்குப் பிறகு இந்தத் துறையில் இந்த அரசு எவ்வளவு கவனம் செலுத்தி இருக்கிறது என்பது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கைகளின் மூலமாகவும், புள்ளி விவரங்கள் மூலமாகவும் தெளிவாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் குறிப்பாக இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1967-க்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட கோபுரங்கள், உருவாக்கப்பட்ட மண்டபங்கள், புனிதப்படுத்தப்பட்ட கோயில்கள் எத்தனை என்பதையும், 1967-ல் இருந்து 1970 முடிய கட்டப்பட்ட கோபுரங்கள், அதிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் எவ்வளவு என்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நமக்கு உண்மை மிக நன்றாகத் தெரியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழகத்தின் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு வேண்டாத முறையில் இந்த நிர்வாகத்தில் தலையிடவில்லை; விரும்புகின்ற முறையில்தான், இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கோடானுகோடி மக்களுடைய உள்ளத்தைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையிலேதான் இந்த நிர்வாகத்திலே தலையிட்டிருக்கிறது. இந்த நிர்வாகத்திலே தலையிடுகின்ற நேரத்தில் வாழையடி வாழையாகப் பின்பற்றிய கொள்கைகள், மரபுகள் கோடாத அளவுக்குத்தான் இதில் தலையிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே 1970-ம் ஆண்டு இரண்டு சிறந்த சீர்திருத்தங்களை, சட்டத் திருத்தங்களை இந்தப் பேரவை முன் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத் திருத்தங்களுக்கான ஒப்புதலும் அளிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத் திருத்தங்களின் மூலமாகப் பெரும் பெரும் ஆலயங்களில் உள்ள கலைச் செல்வங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும், வண்ணக் கலைகளையும் மாற்றங்களும் கண்டு களிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நம்முடைய மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது மற்ற மதத்தைச் சார்ந்தவர்களும், வெளிநாட்டவர்களும் யாராக இருந்தாலும் உள்ளே னுழைந்து காணத்தக்க அளவுக்குத் திருத்தம் வழி செய்கிறது. அதே போன்று அர்ச்சுனர்கள் எந்தக் குடியில் பிறந்தாலும் அந்த எல்லைக் கோடுகளை எல்லாம் தாண்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துப்படி கற்றவர்களை, ஆகமங்களை முறையாகப் படித்தவர்களை யாராக இருந்தாலும் நியமிக்கலாம் என்ற முறையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் பொருத்து இன்று உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் அது பற்றி அதிகமான விரிவுரைகள் தேவையில்லை யென்று கருதி இத்துடன் அதை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றை மட்டும் கூற ஆசைப்படுகிறேன். யூனெஸ்கோ நிறுவனத்தால் நம்முடைய புராதன கோயில்களை, பழங்கால வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கோயில்களைப் பார்த்து உதவித் தொகை வழங்கி வருகிறார்கள். இந்த அரசிடம் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரை குறிப்பாக மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கலைச்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. சொ. சுவேரிமணியம்]

செல்வங்கள் நிறைந்த கோயில்கள் பல இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இராமேஸ்வரத்தில் உள்ள இராமநாத சுவாமி கோயிலை இரண்டாவது கட்டமாக யூனெஸ்கோ நிறுவனத்தார் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவிடத்தில் இந்த இடங்களை எல்லாம் சுற்றிக் காண்பித்து நம்முடைய புராதனச் செல்வங்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய மானியத் தொகை, மற்றப் பொருள்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை சிறப்பு மிக்க வருமானம் படைத்த கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு உரிமையான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் இருந்து வாக்கூடிய வருவாய் எந்த அளவுக்கு வருகிறது என்பதைப் பற்றி உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் வாக்கூடிய வருமானம் கோயில் நிலமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் வருவது இல்லை; விசிறம் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்து அதற்கான நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லுவது முறை என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, கேள்வி நேரத்தில் கூட, நேற்று அல்லது முன்தினம் நான் கேட்ட கேள்விக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அது நடைமுறையில் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி இங்கு ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள ஒரே ஒரு கோவில் சுப்பிரமணியர் கோவில். திருப்பரங்குன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய கோவில் அது. திருப்பரங்குன்றம் ஒரு பேரூராட்சி மன்றமாகும். அங்குள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் அந்தக் கோவிலுக்குச் சொந்தமானது. ஆனால் இதே கோவில் மதுரை மீனாட்சி பம்மன் கோவிலோடு, மீனாட்சியம்மன் தேவஸ்தானத்தோடு ஒன்றி இருக்கிறது. அது ஒன்றியிருப்பது தவறு என்று நான் வாதாடவில்லை. ஆனால் அது ஏன் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்குச் சொல்கிற காரணங்களை அருள் கூர்ந்து இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ ஏழு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானத்தைப் பெற்றுத் தருகிறது அந்த சுப்பிரமணியர் கோவில். ஆனால் அதற்குத் தக்கபடியான வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், வசதிகள் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. நான் கேள்வி நேரத்தில் துணைக் கேள்வியின் மூலம் ஒன்றைக் கேட்டேன்.

அங்கிருக்கக்கூடிய ஊராட்சி மன்றமும், எனக்கு முன்னால் இங்கு அத் தொகுதி உறுப்பினராக இருந்த திரு. அக்னிராஜ் அவர்களும், மற்றும் அந்த நிர்வாகத்தில் பங்கு கொண்டுள்ளவர்களும் எவ்வளவோ முறைகள் இதுபற்றிய விண்ணப்பங்களை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்வாறு விண்ணப்பங்களும், மனுக்களும், வேண்டுகோள்களும் தெரிவிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட அது இன்னும் பரிசீலனை

1971 ஜூலை 27]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

யில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தப் பரிசீலனை எனக்குச் சாதகமாக அமைய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் வாரத்தோறும் அங்கு திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆண்டுதோறும் இரண்டு பெரிய சிறப்புத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. முதல் நாள் திருக்கல்யாணம், இரண்டாவது நாள் தேரோட்டம் என்றும் நடைபெறுகிறது. திருக்கல்யாணம் சுமுகமாக முடிந்து விடுகிறது. தேரோட்டம் என்றால் தேரோட்டம் சுமுகமாக அங்கு நடைபெறுவதில்லை. சுமுகமாக நடைபெறுவதில்லை என்றால் ஏதோ கலவரம் ஏற்படுகிறது என்பது பொருள் அல்ல. திருக்கல்யாணம் முடிந்த பிறகு ஆண்டவனும் பக்கத்திலுள்ள அம்மையாரும் பவனி வருவார்கள். அப்படி பவனி வரக்கூடிய ரோடு தேவஸ்தானத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அப்படி தேவஸ்தானத்தின் பொறுப்பிலுள்ள அந்த ரோடு சரியாகப் பழுதுபார்க்கப்படாத காரணத்தினால் ஓட வேண்டிய தேர் அசைந்து அசைந்து செல்கிறது. ஒரு நாளில் ஊரைச் சுற்றித் திரும்ப வேண்டிய தேர் திரும்பி வருவதற்குப் பல நாட்கள் ஆகின்றன. ஆகவே அங்குள்ள இந்த முறைகள் எல்லாம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே சுப்பிரமணியர் கோவிலை தனியாக ஒரு தேவஸ்தானமாக்கிவிட வேண்டுமென்ற முறையிடுகள் பல வந்துள்ளன.

அதோடு தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும், அகில பாரதத்திலுள்ள பல பகுதிகளிலிருந்தும் திருப்பாங்குன்றத்திற்கு அங்குள்ள சுப்பிரமணியராயணங்குவதற்காகப் பல பக்தர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்குவதற்கும் ஓய்வு எடுப்பதற்கும் நல்ல வசதியான ஓய்வு விடுதிகள் இல்லை. ஆகவே நல்ல ஓய்வு விடுதிகளைக் கட்டித் தருவதற்கும், தேர் ஒழுங்காக பவனி வருவதற்கும், அங்குள்ள தீர்வாகத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்துவதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் வகையில் அந்த சுப்பிரமணியர் கோவிலை ஒரு தனி தேவஸ்தானமாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களையும், எனது பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரும், முதல் அமைச்சருமான அண்ணன் கலைஞர் அவர்களையும் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் கூறி என் உரையை முடிக்கலாம். என்று கருதுகிறேன். இப்போதுள்ள பெரும் பெரும் கோவில்களை யெல்லாம் நாம் சுற்றிப் பார்த்தால் சில கோவில்களில் முறுக்கு நன்றாகயிருக்கிறது, தோசை நன்றாகயிருக்கிறது, பொங்கல் நன்றாகயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நன்றாக இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் சில பெரிய கோவில்களில் இருக்கக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு நம் பண்டைய இலக்கியங்களான தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற இலக்கிய நூல்களை அந்த தேவஸ்தானங்கள் வெளியிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு இந்தளவிற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. வெ. குஞ்சாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான அறநிலைய மானியக் கோரிக்கை மீது என் கருத்துக்கள் சிலவுற்றைக் கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. நா. வெ. குருசாமி]

மதுரை, பழனி, காஞ்சிபுரம், திருச்செந்தூர் போன்ற கோவில்களில், அந்த மாதிரி முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கோவில்களில் சமஸ்கிருதத்தில் அர்ச்சனை போன்றவை நடைபெறுவதால் வெளி மாநிலத்தவர்களை அக் கோவில்கள் ஈர்க்கக்கூடிய சக்தி உள்ளதாக இருக்கின்றன. ஆகவே எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இங்குள்ள பழம்பெரும் சம்பிரதாயங்களையும், அங்குள்ள நடைமுறைகளையும் மாற்றக் கூடாது. அதோடு அவைகளில் சமஸ்கிருதத்தில் நடைபெற்று வருவதையும் மாற்றியமைக்க வேண்டாம் என்று மிக உறுதியாக இந்த மன்றத்தில் கூறுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

கோவில்களில் பூஜைகள் செய்வது அர்ச்சனைகள் செய்வது போன்ற முறைகளில் அரசாங்கம் தீவிரமாக ஈடுபட்டு கோவில்களில் தங்கள் கருத்துக்களை வற்புறுத்துவதை விட அவற்றை யெல்லாம் பக்தர்களுக்கே விட்டுவிடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அதில் இந்தியாவின், நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டிற்கு நம் கோவில்கள் சிறந்ததொரு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பது யாரும் மறுக்க முடியாத ஒரு உண்மையாகும். இன்று யு.பி. யில் இருக்கக் கூடியவர்கள் ராமேஸ்வரம் போன்ற கோவில்களுக்கு வருவதில் நாட்டம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தென்னாட்டில் உள்ளவர்கள் வடநாட்டிலுள்ள . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சமஸ்கிருதத் தோத்திரங்கள் ஆண்டவனுக்குப் புரிகிறதா அல்லது பக்தர்களுக்குப் புரிகிறதா? எந்தக் காரணத்தால் சமஸ்கிருதத் தோத்திரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்?

திரு. நா. வெ. குருசாமி: பக்தர்களுக்குப் புரிய வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பக்தர்களுக்குத் தமிழ் புரிகிற அளவிற்கு சமஸ்கிருதம் புரிவதில்லை.

DR. H. V. HANDE: The hon. Member was explaining that Sanskrit archanas are a common factor in all the States. He was trying to explain that it would contribute to more persons from other States visiting our temples. It has no connection with persons in Tamil Nadu. He also clarified that especially in major temples which attract large number of devotees and wherein there are Sanskrit archanas, more persons are coming from North India. That is a common binding factor.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் தமிழ்நாட்டுக்காரர்கள் வடநாட்டிலுள்ள கோவில்களுக்குப் போகும்போது தமிழ் நாட்டுப் பக்தர்களுக்குப் புரிகிற அளவிற்கு அங்கு தமிழில் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறதா? அப்படியானால் எல்லாப் பக்தர்களும் தெரிந்து கொள்ள இனிமேல் ஆங்கிலத்திலும் அர்ச்சனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா?

DR. H. V. HANDE: There is a sort of misunderstanding. One common link is Sanskrit archana. You take Andhra, Mysore

1971 ஜூலை 27]

[Dr. H. V. Hande]

or Kerala or any other State, the common link is Sanskrit. Even the name Rameswaram, whether you like it or not, is Sanskrit name. Even the name of the Chief Minister, the meaning of it is known to people; they know the meaning of 'Karuna' and 'Nithi'. It has Sanskrit origin. The Sanskrit archana is a thing which is in practice. What I say is, why should we interfere with the existing practice. The Hon. Chief Minister was saying that if you want Sanskrit archana it will be done. Why should you go on interfering with present practice? This practice of Sanskrit archana is there in all States. Take Tirupathi also. So many from so many States are going there.

Some hon. Member was requesting the other day that more people should also come to Tiruttani. This is a general practice (this Sanskrit archana) which is in vogue and which is a common link. That particular thing need not be disturbed. That is what I am saying. Even persons coming from Kanyakumari are able to understand the song sung in Tirupathi. Tirupathi songs are known to people all over the country.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் ஏற்கனவே இருந்ததை மாற்றவே கூடாது என்றால் முன்பெல்லாம் திருவாரூர் தேரை 17,000 ஆட்கள் பெரிய பெரிய வடங்களைக் கொண்டு, கயிறுகளைக் கொண்டு இழுத்து வந்தார்கள். இப்போது அதை இயந்திரத்தைக் கொண்டு இழுக்கிறார்கள். அதுகூட ஆண்டவனுக்கு விரோதமாகத்தான் இருக்கும்.

DR. H. V. HANDE : I did not say that. That is a different aspect. You have to paint it, modernise it, give electric connection and so on. Even in Tirupathi they are thinking of providing exhaust fans because of the crowd. From ancient times, this is the binding factor. (Sanskrit archana). Persons from all over India come to Meenakshi temple. What is the meaning of the word 'Meenakshi'. It means the 'eye of fish'. That Sanskrit origin is there. The same case is with 'Kamakshi'. Whether you like it or not, it is there. That common binding factor. What we are saying and what the hon. Member was trying to explain is that only binding factor need not be disturbed. I am requesting the Hon. Chief Minister to take an objective view of the matter and not in a spirit of competition, as though we are trying to belittle anything.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தமிழில் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிற நேரத்தில் ஆண்டவனுடைய பெயர்கள், ஏற்கனவே அறிமுகமாகியுள்ள பெயர்களில் எதையும் மாற்றுவதில்லை. அந்தப் பெயர்களை வைத்துத்தான் தமிழிலும் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறது. தமிழில் அர்ச்சனை செய்யும்போது புரோகிதர் என்ன சொல்லி ஆண்டவனைப் போற்றுகிறார் என்பது புரிகிறது. வேறுபிடங்களில் அது புரிவதில்லை. மறைந்த நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னார்கள். அவரது திருமணம் புரோகித முறையில் நடைபெற்றதாம். இவருக்கு சமஸ்கிருதம் தெரியாது என்று நினைத்து புரோகிதர் மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாராம். இவருக்கு அது

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தெரிந்து அந்தப் புரோகிதரைப் பிடித்துக் கேட்டாராம், கருமாதிக்குச் செய்ய வேண்டிய மந்திரங்களை கல்யாணத்திற்குச் செய்கிறாயே என்று. ஆகவே, வட மொழி மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தினால், அதில் நல்ல பயிற்சி பெறாதவர்கள் எதையும் சொல்லிவிட முடியும். ஆகவே அனைவருக்கும் புரியும் மொழியில் வழிபடும் நிலை இருந்தால்தான், எந்த மொழியில் ஆண்டவனை தோத்திரம் செய்கிறோம் என்று இவர்களுக்கும் தெரியும், ஆண்டவனுக்கும் புரியும்.

DR. H. V. HANDE : I am sorry I have been misunderstood. I am only saying that Sanskrit words are not just Sanskrit words, but they are common. I am trying it to explain to the Hon. Chief Minister. Most of the words used in Andhra Pradesh and Delhi are the same and similar words. There is a common undercurrent, a common unity, bondage of unity. Even in Andhra Telugu words—most of the words used—are mainly Sanskrit words. There is only slight deviation to a certain extent and in Tamil also the same thing. Even here there is a common link. My submission is, large number of persons are coming to Tamil Nadu. Let us not construe Tamil Nadu alone.

Though temples are mainly intended for Tamil Nadu people, we are also interested in the tourists coming to Tamil Nadu. If it is removed, I have no objection. Personally for your information I never go to temples. I am very frank about it. I have not been going to temples. My wife goes. I do not go. The point is this. There is a common sort of bondage which I would like the Hon. Chief Minister to consider in the interest of attracting more and more tourists. It is an objective thing. I do not want to take cudgels against the Chief Minister. I say it dispassionately. Please think it over.

If you interfere with the Muslim Religion, will the Muslim Religion tolerate it? If you interfere with the Christian Religion, will the Christian Religion tolerate it? They would not tolerate interference by Government agencies. I am only requesting the Hon. Chief Minister to consider this point because we are a secular State.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆண்டவனைப் போற்றுவதற்குப் புதிதாக போற்றுதல்கள் ஒன்றும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஏற்கெனவே உள்ள திருவாசகம், திருவாய்மொழியைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ரீஸ்ட்களைக் கவரக் கூடியது என்று சொன்னால், அவர்களைக் கவரக் கூடியது சமஸ்கிருத அர்ச்சனை மட்டுமல்ல. வேறு பல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. நான் கூட அவர்களைப் போல் பக்தியோடு சொல்லவில்லை, பார்ப்பதற்காக கோவிலுக்குப் சென்றபோது, அங்கே சொல்லப்பட்ட தமிழ் அர்ச்சனைக் கேட்டபோது, கேட்பதற்கு உள்ளபடியே இனிமையாக இருந்தது. சமஸ்கிருதத்தில் அர்ச்சிக்கும்போது நான் அது உண்மையிலேயே ஒரு மொழி சொல்வது போல் காதிற்கு கேட்கிறதே தவிர, கருத்துக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அந்த காரணத்திற்காகத்தான் . . . (குறுக்கீடு).

1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

எல்லோருக்கும் புரிதிற வகையில் இந்தியா முழுமைக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்கிறபடி பார்த்தால் இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள ஆண்டவனுக்கு சமஸ்கிருதம் தான் தெரியும், சமஸ்கிருதத்தில் சொன்னால் தான் ஆண்டவனுக்குப் புரியும், சமஸ்கிருதம் தான் தேவபாஷை, தேவனுக்குரிய பாஷை. சமஸ்கிருதம் தான் என்ற நம்பிக்கை நம் நாட்டில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சமஸ்கிருதம் மட்டும் தேவபாஷை அல்ல, தமிழுக்கும் தேவ பாஷை அந்தஸ்து உண்டு என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்பர் பாடின பாடலுக்கு செத்தவர் மீண்டது, தமிழ்ப் பாடலால்தான். ஆகவே, தெய்வீகம் தமிழ் மொழிக்கும் உண்டு என்று புராணிகள் இடத்திலே வாதிடுவதற்குக் கூட நான் தயாராக இருக்கிறேன். சமஸ்கிருதம் ஒன்று தான் தேவ பாஷை என்று சொன்னால், தமிழுக்கும் அந்த ஆற்றில் உண்டு என்று சொல்வதற்கு நிரூபிப்பதற்கு, எனக்கு முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I am not disputing it. I do not know what language is required by God. I do not know what God is. I am not discussing here about God. We are not here to discuss what language is loved by God. I fully agree with the Hon. Chief Minister. It cannot be discovered by the Chief Minister or myself. It cannot be agreed to by even any of the scientists. It is a separate question.

I am only saying that the people are coming to Rameswaram and Palani. They also go to Tirupathi. Things are going on smoothly. My love for Tamil is well-known. There is no one who loves Tamil more than myself. I have got tremendous love for Tamil and I am making rapid progress as far as Tamil is concerned. There is no question about it. I have great regard and love for Tamil. Why should we disturb the present set-up? Why should we try to project our views? This is the only point I am trying to make. Of course, if it is done, I have no objection. I am only presenting my views. Nothing should be done lest the link should be broken. That is all my submission.

I do not say God likes this language or that language. There is no Deva Basha. There is only a human Pasha. How can the very conception of God and the particular language. He likes be discussed here? If at all there is God, he is supposed to understand things even without seeing. We do not know in what form God is. These are all not questions which can be discussed in the Legislative Assembly. I am not in that domain. I fully share the views of the Chief Minister.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வழிபடுகிற முறை எல்லா இடத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதாக ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. காசி விஸ்வநாதர் கோவிலில் சாமியைத் தொட்டு வழிபடலாம் என்று இருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் ஆண்டவனைத் தொட்டு வழிபடுவதில்லை. ஆகவே, வழிபடுகிற முறையில் மாறுபாடு இருப்பது போல், அர்ச்சனை முறையிலும் மாறுபாடு இருப்பதில் தவறு இல்லை.

[1971 ஜூலை 27]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, சடங்குகளில் நம்முடைய மொழியில் செய்வதை வரவேற்கலாம். ஆனால் அர்ச்சனை செய்யும் போது ஆண்டவன் திருநாமத்தைச் சொல்கிறார்கள். பத்தவச்சலாய நம; என்று சொன்னால், பக்தர்கள் அந்த ஆண்டவன் திருநாமத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆண்டவன் திருநாமத்தை சமஸ்கிருதத்தில் சொல்கிறார்களே, அது புரியாது என்று சொல்வது தவறு. ஆண்டவன் திருநாமத்தை எந்த மொழியில் சொன்னாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் யாரையோ அர்ச்சிக்க வேண்டுமென்று நினைத்து இங்கே அர்ச்சித்து இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு) அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை. ஆனால் ஆண்டவன் பெயர்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதுரையிலே இருக்கக்கூடிய மீனாட்சி கோவிலில் தமிழிலேயே இப்போது அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். ரொம்பக் காலமாக தமிழிலே ஏதும் செய்யப்படாமல், இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தான் தமிழிலே அர்ச்சனை செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அவற்றை ஆண்டவனோ, மற்ற பக்தர்களோ, கோபம் கொண்டு தடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக இன்று பழநியில் அர்ச்சனை தமிழில் தான் நடந்து வருகிறது. எந்தவிதமான சூறையாடும் ஏற்படவில்லை. அந்தந்த மொழியில் பேசும்போது, ஆண்டவனுக்குப் புரியும் படியாக அந்தந்த மொழியில் அர்ச்சனை செய்வது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : My only submission is, leave it to the devotees. Let us not go on interfering. We do not do it in Muslim Religion or Christian Religion. I am not a devotee. Let us leave it to devotees.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் இதிலே குறுக்கிட்டதற்குக் காரணம், பேசிக் கொண்டிருந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களையே நாம் மறந்து விட்டோம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியபோது அன்மையில் கல்கி தலையங்கத்தில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்பது 'திரு.க.வின் குயுத்தி' என்று — (DR. H. V. Hande : I am not responsible). நீங்கள் பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை, அந்த அடிப்படையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—எழுதப்பட்டிருக்கிறது, அந்தத் தலையங்கத்திற்குப் பதில் சொல்கிற வகையில் நான் நான் இதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : We are explaining the views on behalf of the Swatantra party. We are not responsible. I do not know whether he has read it. I do not know what is stated in Kalki. There is no point in unnecessarily dragging any one of us. We are not responsible.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். சாமிக்கு அர்ச்சனை எந்த மொழியில் செய்வது என்று பேச ஆரம்பித்து சுமார் 20 நிமிடம் போய்விட்டது. மீதியுள்ளவர்களுக்குப் பேச எப்படி டைம் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆதிகாலம் தொட்டு இருக்கும் ஆண்டவனுக்கு 20 நிமிடம் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை. ஆண்டவன் நீண்ட நாட்களாக இருப்பவர்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: அதே போன்று வட நாட்டுக்கு நமது தென் நாட்டவர் காசிக்கு, பத்ரிநாத்துக்கு விரும்பிச் செல்கிறார்கள். பொதுமக்கள் தாங்கள் விரும்பும் முறையில் பக்தி செய்ய உகந்த வகையில் அர்ச்சனைகள் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டிப்பட்டிக்கு அருகே வைகை அணை அருகே ஜம்புலபுத்தாரில் நரசிங்கப்பெருமாள் கோவில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 900 அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலேயே அது ஒன்றுதான் ஏழைக் கோவில். அந்தக் கோவில் வருஷத்தில் 10 நாட்கள் திருவிழாவும் நடைபெறுகிறது. அந்த ரூ. 900-ல் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அந்தக் கோவிலுக்கு அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பால் வழங்கு துறை மானியக் கோரிக்கையையும் அற நிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கையையும் ஆதரித்து எனது சில கருத்துக்களை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக நாட்டு மக்களுக்குப் பால் உணவு பரவலாக கிடைத்திட வேண்டுமென்ற குறிக்கோலோடு நம்முடைய தமிழக அரசு பால் பண்ணைகள் நிறுவி அதன் மூலமாகப் பால் உற்பத்தி செய்து, பால் முறையாக விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக மாதவரம் பால் பண்ணை எனது தொகுதியில் இருக்கிறது. அது சீராகவும், சிறப்பாகவும், லாபம் தரக் கூடிய வகையில் நடைபெற அந்த வட்டத்திலுள்ள பொது மக்களும் குறிப்பாக மாதவரம் பால் பண்ணையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களும் பல யோசனைகளை தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அந்த பால் பண்ணை இன்னும் சிறப்பான முறையில் இயங்குவதற்காக அந்த பால் வழங்கும் துறைக்கு ஆலோசனை அளிக்கும் வகையில், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், நிர்வாகத்தின் பிரதிநிதிகள், பொதுவாக பால் வழங்குதுறை பால் உற்பத்தித் துறையில் அனுபவம் பெற்று உள்ளவர்கள், ஆக இவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நம்முடைய அரசு அமைக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய ஆலோசனையாக தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தக் குழு பல்வேறு பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்வதற்கும், நல்ல ஆலோசனைகளை அரசுக்கு வழங்குவதற்கும் அது வழிவகை செய்ய உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், பால் பண்ணையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை நல்ல முறையில் அமைக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கழக அரசு கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் மிகச் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வருகிற அரசு, பால் பண்ணைத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஏற்கனவே சென்னை மாநகரத்தில் கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு மேல் என்று சொல்லலாம் அந்த அளவுக்கு பழைமை வாய்ந்த கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு சங்கம் இன்றையதினம் ஐனாவரத்தில் இருந்து வருகிறது. இது மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்குக் கூட ஊதியம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதாகவும், தங்கள் பாலே விரிவாக சப்ளை செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இதற்குக் காரணம், மாதவரம் பால் பண்ணை துவக்கப்பட்டபிறகு, ஐனாவரம் மில்ல் சப்ளை யூனியன் கவனிக்கப் படாமல் போய் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் நன்மையைக் கருதியாவது, கூட்டுறவுத் துறையில் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பால் வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள இந்த சொசைடி நல்லமுறையில் இயங்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்னால் இவர்கள் மருத்துவ மனைகளுக்குப் பால் சப்ளை செய்து வந்தார்கள். அந்த நிலைமை அவர்களுக்கு முன்போல் ஏற்படுத்தித் தரப்படவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, என் தொகுதியில் உள்ள கோவில்களுக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக நகராட்சி மன்றங்களுக்குள் இயங்கும் கோவில் நிலங்களில் 20, 30 ஆண்டுக்காலமாக குடியிருப்பு பகுதிகளாக மக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தப்படும் இடத்தில் சாலைகள் முறையாக அமைக்க நகராட்சிகளுக்கு முடிவதில்லை. அவர்கள் சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். 20, 30 ஆண்டு காலமாக மக்கள் அவற்றில் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கோரிக்கை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், செப்பனிட்டு வசதி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. தேவைப்பட்டால் அறநிலையச் சட்டத்தைத் திருத்தியேனும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மக்கள் நன்மையைக் கருதி கோவில் நிலங்களை அவர்கள் உபயோகிக்கும் அளவில் ஏற்பாடுகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி திருவொற்றியூரில் தியாகராஜ சுவாமி கோவிலுக்கு ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மக்கள் 30, 40 ஆண்டுக்காலமாக வாழ்கிறார்கள். நகராட்சியின் மூலமாக எந்த வசதிகளும் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. அதைத் தவிர்த்து, அமைச்சர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் திருத்தி, நகராட்சியின் மூலம் சாலைகளை புதுப்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மனை வாடகை என்று ஏதோ தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கெல்லாம் அந்த மனைகளைச் சொந்தமாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ள வாய்ப்பினை உருவாக்க முடியும். அப்படி நம்முடைய அரசு செய்து கொடுக்கும் என்கிற நம்பிக்கையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, அறநிலையப் பாதுகாப்பு, இன்னும் பால் வழங்கும் துறை, இவற்றிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

அறநிலையங்களை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு ஓரளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதில் பல கஷ்டங்களைப் பார்க்க முடிகிறது. குறிப்பாக, அறநிலையங்களுக்கு எத்தனை

1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதை வறையறுத்துக் கணக்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்றால், 'ப்ராபர்ட்டி ரிஜிஸ்டர்'-ல் ஆலையங்களின் சொத்துக்கள் கணக்கில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அப்பிபடிப் பட்ட ரிஜிஸ்டர்கள் ஏற்படுத்தப் படவேயில்லை. ஆலையங்களில் அறங்காவலர்கள் இன்னும் இ-ஓ-கள் இவற்றை செய்யமுடிவதில்லை. இவர்கள் இவற்றைக் கண்டு பிடிக்க முற்பட்டால், அவர்கள் மாற்றப் பட்டுவிடுகிறார்கள். பல ஆலையங்களில் எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபிசர்கள், 3 மாதத்தில், 6 மாதத்தில், 9 மாதத்தில் மாற்றப் பட்டுவிடுகிறார்கள். குறைந்தது, 3 வருஷமோ அல்லது 5 வருஷமோ ஒரு இடத்தில் இவர்கள் இருந்தால்தான், ஆலையத்திற்கு என்ன என்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன, என்ன என்ன வகைகளில் வருவாயைப் பெருக்கலாம், எப்படி எப்படி நல்ல முறையில் இயங்கமுடியும் என்பதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்கான வழிகளில் பணியாற்ற முடியும். மூன்று, ஆறு மாதங்களில் மாற்றப் பட்டுவிட்டால், அவர்களுக்கு சார்ஜ் கொடுக்கவும், சார்ஜ் வாங்கவும் தான் நேரம் இருக்கும். மற்ற காரியங்களைச் செய்ய அவர்களுக்கு நேரம் இல்லை. ஆலையங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு என்ன வழி வகைகளைக் காணமுடியும்.

டிர்ஸ்டிகளைப் போடுவதில், 5 வருஷத்தில் முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன என்றாலும், சமயங்களில் புதிய டிர்ஸ்டிகளைப் போடுவதில் தயக்கம் இருக்கிறது. உடனடியாகப் போடுவது கிடையாது. இரண்டு ஆண்டு, இரண்டரை ஆண்டு காலமாகியும் இன்னும் புதிதாக டிர்ஸ்டிகள் போடாமல் இருக்கிறது. என் பகுதியில் பைராகி கோவில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு டிர்ஸ்டிகள் போடவே இல்லை. காலதாமதம் ஏன் என்பதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆலையங்களில் வழிபாட்டிற்கு என்று பொதுமக்கள் கொடுக்கும் சொத்துக்களைப் பராமரிக்கக் கூட பிரதிநிதிகள் டிர்ஸ்டிகள் இல்லாமல் இருந்தால் எப்படி? இன்னும் அறங்காவலர்கள் போடுவதில், ஆலையங்களில் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களை கோவில் வழிபாட்டில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் போடவேண்டும். நான் ஆண்டவனையே வழிபடுவதில்லை, ஆண்டவனிடம் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்பவர்களை யெல்லாம் டிர்ஸ்டிகளாகப் போடுவது நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிப்பதால், இந்த அரசு ஆஸ்திகர்களுடைய மனதைப் புண்படச் செய்கிறார்கள். இது ஆஸ்திக உணர்ச்சியிலும் வழிபாட்டிலும் தலையிடுவதாகத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று இன்றைக்குப் பல கோவில்களில் திருப்பணிகள் முறையாக நடப்பதில்லை. திருப்பணிகளில் ஆர்வம் உள்ள அறங்காவலர்கள் வருவதில்லை. இதை மக்கள் தவறாக எடுத்துக் கொண்டு, அரசாங்கத்தினால் தவறு செய்யப் படுகிறது என்று மக்கள் அச்சப்படுகிறார்கள். திருப்பணிகள் மூலம் பெரிய கோவில்களுடைய வருவாயைக் கொண்டு ஏழைக் கோவில்களுக்கு உதவி செய்து, நல்ல முறையில் பணிகள் செய்ய வேண்டும். அதேபோன்று தான் கோவில் குளங்கள். இவை நல்ல முறையில் பராமரிக்கப் படுவதில்லை. கரைகள் உடைந்து, பாழடைந்து போயிருக்கின்றன. நான் மைலாப்பூர் கவுன்சிலராக இருந்தபோது, முயற்சி எடுத்து சித்திர குளம் செப்பனிடப்பட்டது. அதை இப்பொழுது யாரும் பராமரிக்கக் கூட இல்லை. எச்.ஆர்.ஈ.-யும் செய்யவில்லை, கார்ப்பொரேஷனும் செய்யவில்லை. இன்னும் என்னுடைய தொகுதியில் உலகப்

[1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பெருமை பெற்ற திருவள்ளுவர் கோவில் இருக்கிறது. என்ன நிலையில் இருக்கிறது? உள்ளே போனால், பழையமையான மண்டபம், மேலே மாடிகூட இல்லாமல், வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறது. வள்ளுவர், வள்ளுவர் என்று பாராட்டுகிறோம். அப்படிப் பாராட்டும் இந்த ஆட்சி வள்ளுவர் கோவில் திருப்பணியை உடனடியாகச் செய்து, உலகம் போற்றும் அளவில் செய்து, யாவரும் வந்து பார்க்கக் கூடிய நிலையில் அதை வைக்க வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று பல ஆலயங்கள் இந்த அர்பன் லான்ட் டாக்ஸினால் பாதிக்கப்படுகின்றன. நல்லவேளையாக விதிவிலக்கு அளிப்பதை அரசாங்கம் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வேறுமேனே கையில் வைத்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. கனம் முதலமைச்சரவர்களையும், அந்தத் துறை அமைச்சரையும் விதிவிலக்கை அமுல் நடத்துவதில் ஆலயங்களுக்கு தாராளமாக தள்ளிக்கொடுத்து, தாராளமானப்பான்மையோடு அர்பன் லான்ட் டாக்ஸ் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுக்க வேண்டும், அந்த வகையில் அவைகளைப் பாதுகாக்க முன் வரவேண்டும். காரணம், வருமானம் வருவதை வைத்துத்தான் அந்த அந்த ஆலயங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

அர்ச்சனேபற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். வடமொழியில், தமிழில் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எந்த மொழியில் அர்ச்சனை செய்தாலும் முதலில் ஆலயங்களை நல்லமுறையில் பராமரிக்க அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வேறு வகைகளில் பாதகம் ஏற்படாமல், பாதுகாப்பு அளித்து ஆஸ்திகர்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கும் உறுதியைக் காட்ட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வரும்பொழுது இரண்டு திருத்த சட்டங்களை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திருத்தச் சட்டங்களில் அவசியமா என்று பார்க்க வேண்டும். வெளிநாட்டினர் நம்முடைய கோயிலுக்குள்ளே போய் தரிசிக்க அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். வெளிநாட்டினர் வரக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. கோயில்களிலே இருக்கின்ற கலைச் செல்வங்களை எல்லாம் அவர்கள் அனுபவிக்கலாம். ஆனால், கர்ப்ப கிரகங்களுக்கு மாத்திரம் அவர்கள் வரக் கூடாது. கோயிலுக்குள்ளே சென்று ஆண்டவனைத் தான் பார்க்கலாமே தவிர, அங்கே அவர்கள் வந்து கலைச் செல்வத்தைப் பார்க்க முடியாது. அப்படி நம்முடைய கலைச் செல்வத்தை எல்லாம் அவர்கள் கர்ப்ப கிரகத்திற்கு வெளியே தான் பார்க்க வேண்டும். ஆண்டவனைப் பார்க்க வருபவர்களுக்கு, பக்தி இருக்கிறதா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். அப்படி பக்தி இல்லாதவர்கள் கர்ப்ப கிரகத்திற்கு வருகிறார்கள் என்றால், அது சரியில்லை. “ஆர்ட் பீசை” பார்க்க வருபவர்களைக் கோயிலுக்குள்ளே அனுமதிக்கலாம். ஆனால், கோயிலின் கர்ப்ப கிரகத்திற்குள்ளே எந்த அந்நியரையும் அனுமதிப்பது சரியில்லை, அது ஆஸ்திகர்களின் நெஞ்சத்தை பெரிதும் புண்படுத்தும் என்று சொல்லி, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்கும் வகையிலே இந்த அரசு வழி வகைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்களை கர்ப்ப கிரகத்திற்குள்ளே விட்டு, அவர்களால் நம்முடைய சம்பிரதாயங்கள் அவமானப்படுத்தும் வகையிலே ஏதாவது நிகழ்ச்சி நடந்துவிட்டால், அது ஆஸ்திகர்களின் மனதை பெரிதும் புண்படுத்திவிடும்.

1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தெய்வ பக்தி இல்லாத அந்நியர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்று அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுவார்களானால், அப்படி தெய்வ பக்தி இல்லாத இந்தியர்களை மாத்திரம் உள்ளே அனுமதிக்கலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர்களும் கூட அனுமதிக்கப்படலாம், தெய்வ பக்தி உடையவர்களாக இருந்தால்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பல முறை பண்டித நேரு அவர்கள் ஆண்டவன் இருக்கும் கர்ப்ப கிரகத்திற்குள்ளே சென்றிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர் அப்படி சென்றது, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற “ரைட் ஆப் ஓர்ஷிப்” என்பதை வைத்துக் கொண்டு சென்றிருக்கலாம். ஆனால், அந்நிய நாட்டினர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமையை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்நியர்களுக்கும் நம்முடைய கடவுள்களின் உருவ வழிபாட்டிலே நம்பிக்கை வைத்து உள்ளே வந்து ஆண்டவனை தரிசித்தால், அதிலே நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அங்கே போய் கொடுக்கின்ற திருநீரை வாங்கி விட ஏறியும் நீலை வந்து விட்டால், அதனால் ஆஸ்திதிகர்களின் மனம் புண்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, அப்படிப்பட்ட நிலையினை உருவாக்கி நம்முடைய ஆஸ்திதிகர்களின் மனதை புண்படும்படியான காரியங்களை செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்நியர்கள் நம்முடைய கோயில்களிலே கர்ப்ப கிரகம் வரையில் போகலாம் என்ற ஒரு சட்ட திருத்தம் செய்திருக்கிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் சரி. அந்த அந்நியர்கள் கோயிலுக்கு வெளியே சுற்றி நம்முடைய கலைப் பொருள்களை ரசிக்கலாம் என்றால் போதுமானது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கோயிலுக்கு போனதில்லை என்று நினைக்கிறேன். கோயில்களிலே இதுவரையில் தாராளமாக போகலாம், இதற்கு அப்பால் போகக் கூடாது என்ற வரையறை இருக்கிறது. அதாவது ஒரு “ஸ்பெசிபிக் பிலேஸுக்கு” போகக் கூடாது என்றிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் சில கோயில்களிலே இந்துக்களிலே கூட சிலரை உள்ளே விட மாட்டார்கள். அதாவது கர்ப்ப கிரகம் வரை அவர்களை அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே, அந்நியர்களை வெளியே அனுமதித்தால் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை; தாராளமாக அவர்கள் வந்து, நம்முடைய கலைச் செல்வத்தை அனுபவிக்கலாம். நாம் அவர்களை நல்ல முறையிலே நடத்த தயாராக இருக்கிறோம். எனவே, அந்நியர்களை கர்ப்பக் கிரகம் வரை அனுமதிக்கப்படக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அர்ச்சகர்கள். எந்த ஜாதியினர் ஆயினும் அர்ச்சகர் பயிற்சி பெற்றிருந்தால் கோயிலுக்குள்ளே சென்று அர்ச்சனை செய்யலாம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? இதற்கு என்ன அவ்வளவு அவசரம்? எல்லா கோயில்களிலுமே அந்தணர் என்பவர் தான் அர்ச்சகராக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இன்றைக்கு இல்லை. சில இடங்களிலே “ஆதி சைவர்கள்” என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் எல்லாம் அர்ச்சகர்களாக பணிபுரிகிறார்கள். ஆனால்,

[1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்த அரசாங்கம் எல்லோருக்கும் இந்த உரிமையை வழங்குவது மாதிரி காரியங்களை செய்கின்றார்கள் என்றால், அர்ச்சகர் பதவி என்ன ஐ.ஏ.எஸ். பதவியா. அர்ச்சகர் வேலை ஒருவர் செய்கிறார் என்றால், அதை ஒரு பெரிய தியாகம் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கிடையாது. பல சிரமங்கள். கடவுளுக்கு தொண்டு செய்யும் ஒரு பணியை அந்தணர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வழி, வழியாக செய்து வருகிறார்கள் என்றால், ஏன் அதிலே போய் நாம் கை வைக்க வேண்டும்? நல்ல பழக்க, வழக்கங்களை கொண்டவர்கள் அந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள் என்றால், இவர்கள் ஏதோ “புரட்சி செய்து” கோயில்களிலே எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும் அர்ச்சனை செய்யலாம் என்றால், என்ன அர்த்தம்? அப்படி அர்ச்சனை செய்பவர்களிலே நல்ல பழக்க வழக்கங்களை கொண்ட சைவர்களும் இருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல் அசைவர்களும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அசைவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு ‘மந்திரங்களை’ கற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த பதவிகளுக்கு எல்லாம், பி.ஏ., பி.காம். படிப்பதைப் போல், அவர்களுடைய தகுதி என்ன என்பதை பார்க்க வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பழக்க வழக்கங்களுக்கு அம்மையார் அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசுகிறார். அதனால், கர்ப்ப கிரகங்களின் புனிதத் தன்மை போய்விடும் என்கிறார். நின்டாமை ஒழிப்பை நாம் சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றி, அந்த ஆதி திராவிட மக்கள் கோயிலுக்குள்ளே இன்றைக்கு போகும் பொழுது, அந்தப் பழக்க வழக்கங்களை காட்டி ஒரு ஹோட்டல் உரிமையாளர் அவர்களை ஹோட்டலுக்குள்ளே அனுமதிக்காமல் தடுத்துவிட முடியும். எனவே, ஜாதி முறை ஒழிய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான், இந்த அர்ச்சனை செய்வதிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் போடப்படலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அம்மையார் அவர்கள் நாங்கள் ஏதோ இப்படி செய்து புரட்சி செய்து விட்டதாக கருதுவதாக குறிப்பிட்டார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்களின் வழியிலே வந்த தாங்குதல் உறுப்பினர் அவர்கள் கோயிலிலே “ஜாதி” இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதுதான் புரட்சியாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்று நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய காந்திதான் ஹரிஜனங்களை கோயிலுக்குள்ளே விட்டார்கள். ஆனால், இந்த அர்ச்சகர் பணியை செய்வதற்கு ஒருவர் பழக்க வழக்கங்களையும், யார் அந்த பணியை சிறப்பாக செய்ய முடியும் என்பதையும் தான் யோசிக்க வேண்டும். “அருவருப்பான பழக்கங்கள்” கொண்டவர்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன், என்றால், அது “ஹரிஜன மக்களைத்தான்” அப்படி சொல்லுகிறேன் என்று எங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் மாட்டிவிடப் பார்க்க வேண்டாம். அருவருப்பான பழக்கம் என்று சொன்னால், அசைவர்களாக இருப்பவர்கள் இறைச்சி, மீன் போன்றவைகளை சாப்பிட்டுவிட்டு கோயிலுக்கு போய் ஆண்டவனை தொழுவது மாதிரி. எனவேதான் நான் சொல்லுகிறேன், சில பழக்க, வழக்கங்களிலே, சம்பிரதாயங்களிலே நாம் அநாவசியமாக தலையிட வேண்டாம் என்கிறேன். எனவே, இப்படி எல்லா ஜாதிக்காரர்களும் அர்ச்சகராக பணிபுரியலாம் என்று சொல்லி, ஏதோ ஒரு பெரிய புரட்சி செய்துவிட்டதாக நினைக்க வேண்டாம்.

1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல், பிடாரி கோயிலிலேயும், மாரியம்மன் கோயிலிலேயும் அர்ச்சகராக பணி புரியும் பண்டாரங்கள் எல்லாம் சைவர்களாக இருக்கிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அவர்கள் சைவர்களாக இருந்துதான் அவர்களுடைய சேவைகளை நல்ல முறையிலே செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலையிலே இல்லாதவர்களும் அர்ச்சகர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்குமோ என்னவோ, அது எனக்குத் தெரியாது. அத்தோடு, 'பண்டாரம்' என்பவர் பிராமணர் அல்ல, என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துத் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கு. இராசமாணிக்கம்: "பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்". மீன், இறைச்சி சாப்பிடுவது 'அருவருப்பான வழக்கங்கள்' என்று கூறுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் அப்படி சாப்பிடுவதே அருவருப்பான வழக்கம் என்று சொல்லவில்லை. நான் கூடத்தான் அவைகளை சாப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இறைச்சி சாப்பிடுவது எப்படி அருவருப்பான வழக்கம் ஆகும்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆண்டவன் சன்னதிக்கு போகும்பொழுது சிலவற்றை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். சாதாரணமாக, இறைச்சி சாப்பிடுவது, மீன் சாப்பிடுவது அருவருப்பான பழக்கம் என்று நான் சொல்லமாட்டேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: அம்மையார் அவர்கள் சில விளக்கங்களை கூற வேண்டும். கோயிலுக்கு போகிறவர்களிலே சைவர், அசைவர் என்ற வித்தியாசம் இல்லை. ஆண்டவன் ஒருவர் சைவராக இருந்தாலும், அல்லது அசைவராக இருந்தாலும், மேல் மகனாக இருந்தாலும், அல்லது கீழ் மகனாக இருந்தாலும், அவன் தூய்மையான உள்ளத்தோடு நம்மை நினைக்கிறான் என்று தான் பார்ப்பார். கண்ணப்பர் அவர்கள் எப்படி தன்னுடைய கண்ணையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தார் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். எனவே, ஒருவருடைய உள்ளம் தான் முக்கியம். எனவே, ஆண்டவன் முன்னிலையிலே சைவம், அசைவம், நாஸ்திகன் ஆஸ்திகன் என்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லை.

திரு. என். இராஜாங்கம்: தலைவரவர்களே, இந்த அர்ச்சகர் பதவி என்ன ஐ.ஏ.எஸ். பதவியா என்கிறார்கள் அம்மையார் அவர்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாரையும் இங்கே நில், அங்கே நில் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால், ஆண்டவன் இருக்குமிடத்திலே அர்ச்சகர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். ஜாதி ஒழிய மிக முக்கியமான அடிப்படைக் காரணமே, கோயிலிலே எல்லோரும் சமத்துவம் என்று உணர்ந்துதான். இதை இந்த அரசாங்கம் செய்கிறது. ஆகவே, அப்படி எல்லா ஜாதிக்காரர்களுக்கும் அர்ச்சகர் பதவி கொடுப்பது என்பதை தமிழ் நாட்டிலே உள்ள எல்லா மக்களும் வரவேற்கிறார்கள். எனவே, இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் அந்தச் சட்டத் திருத்தம் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[1971 ஜூலை 27]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இது அவருடைய விளக்கம். நான் என்னுடைய எண்ணத்தைத்தான் இந்த அவையிலே எதிர் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் எனவே, இந்தச் சாதாரண பழக்க வழக்கங்களிலே ஏன் நாம் கை வைக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். மேலும் அந்த விஷயம் “சப்ஜூடிஸ்” ஆக இருக்கிறது. அதனுடைய “மெரிட்ஸ் அன்ட் டிமெரிட்ஸ்” பற்றி எல்லாம் நீதி மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன முடிவைச் சொல்லவேண்டுமோ, அதை நாம் ஏற்க இருக்கிறோம். இப்படி எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்படுகின்ற இந்த நேரத்திலே கோவில்களிலும் குளங்களிலும் கவனம் செலுத்தி, அதிலே ஆர்வம் காட்டுகிறதை விட்டுவிட்டு அவசியமான காரியங்களை மேற்கொள்ளலாம். இப்படி சிக்கலான பிரச்சனைகளில் சிக்கிக்கொண்டு அவஸ்தைப்பட வேண்டாம்.

அடுத்து, பலபேர் கோவில் சொத்துக்களை முறையற்ற விதத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இப்படி கோவில் நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு பட்டணங்களிலே பங்களாக்களைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்பவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். ‘கோவில் சொத்துக்கள் தானே, குறைவாகக் கொடுத்தால் யார் கேட்கப்போகின்றார்கள்’ என்ற அளவில் அவர்கள் குறைவாகவே கொடுத்து தங்கள் செல்வத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு சில பணிகளுக்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சொத்துக்கள் அல்லது நிலங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சொத்துக்களினால் வரக்கூடிய வருமானம் முறையாக வராமல் போய்விட்டால், எதற்காக அச்சொத்துக்கள் வைக்கப்பட்டனவோ, அதன்நோக்கமே ஈடேருது போய்விடும். கோவில்களிலேயே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள்தான் இவற்றை தாராளமாக அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். எனவே இதைத் தடுப்பதற்குத் தகுந்த துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி வைக்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்களின் அல்லது நிலங்களின் வருமானங்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் விதத்தில் இந்த இலாகா வேலை செய்ய வேண்டும். பேசாமல் இருந்து விட்டால் அவற்றின் பலன்கள் கிடைக்காமற் போய்விடும்.

இதுபோல ‘லிஸ்டெட் டெம்பிள்ஸ்’ என்று சொல்லப்படும் ஆலயங்களிலே பலனுள்ள காரியங்களைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். இந்த சமுதாயத்திலே எண்ணற்ற ஏழைப்பிள்ளைகள் அனாதைச் சிறுவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு என இல்லங்களை அமைத்து அவர்களைப் பாதுகாக்க இதில் வழி செய்யலாம். மனைவி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ‘இது என்ன, உற்சவமும் திருவிழாக்களும்’ என்று. இந்தக்காலத்திலே ஆசாமிகளுக்கே உற்சவமும் ஊர்வலங்களும் திருவிழாக்களும் எடுக்கும்போது சாமிக்கு இருக்கக்கூடாதா? எனவே, இப்படிப்பட்ட கோவில் நிதிகளிலிருந்து நல்ல காரியங்கள் செய்யலாம். எனவே அவர்கள் இதில் தலையிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோவில் வழிபாட்டுக்கு எனச் செல்லும் இந்துக்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். ‘லிஸ்டெட் டெம்பிள்ஸ்’-களைப் பொறுத்த வரையில் இவற்றைச் செய்யலாம். கோவில் வழிபாட்டுக்குச் செல்லும் இந்துக்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து தர முடியும் என்றால், அது மிக மிக அவசியம். இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட ‘பெக்கர் ப்ராப்ளத்’-திற்காக நிதி திரட்டுகிறார். அதற்கென கோவில்கள் கொடுக்கின்றன. மடாலயங்கள்

[திருமதி த. ந. அனந்தராயபதி]

1971 ஜூலை 27]

கொடுக்கின்றன. எம்.எல்.ஏ.-க்களான நாம்கூட சம்பளத்திலிருந்து கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படி அதற்கான நிதியைப் பெருக்குவதற்கு எவ்வளவோ செய்வதுபோல இந்த நிதிவசதியையும் பெருக்க முன்வந்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். உண்டிகளைக் கோவில்களில் வைக்கலாம். பிச்சைக் காரர்களின் சமரக்ஷணைக்காக என்று. இப்போது கோவில் வாசலில் போனால் 'காசுபோடு, காசுபோடு' என்று ஏராளமான பிச்சைக்காரர்கள் கோவில் வழிபாட்டிற்காக வருகின்றவர்களைத் தொல்லைப்படுத்துகின்றார்கள். கோவிலைப் பார்க்கவேண்டும் என்று வரும் பல யாத்திரிகர்கள்கூட இந்தத் தொல்லைக்குப் பயந்து வருவதேயில்லை. இப்படி உண்டி வைத்து விட்டால் போடாதவர்கள் கூட அதிகமாகப்போட முன்வருவார்கள்.

இப்படி யாத்திரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி, சாக்கடைத் திட்டம் இவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து இவற்றை அமைக்கவேண்டும். பல சேஷத்திரிங்களிலே இன்றைக்கு இந்த அத்தியாவசியமான வாடர் சப்ளை, ட்ரெய்னேஜ் கிடையாது. இவை இரண்டும் இல்லாத காரணத்தினால், அப்படிப்பட்ட இடங்கள் அடிக்கடி தொத்துநோய்க்குள்ளாகின்றன. இதுபோன்று கோவில்களில் திருவிழாக் காலங்களிலே அங்கே எல்லாம் இனிப்புப் பண்டங்களையும் மற்ற மற்ற தின்பண்டங்களையும் பலர் கொண்டு வந்து விற்கின்றார்கள். அவை அனைத்தும் சுகாதாரமற்ற முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு, செய்த பண்டங்களை மூடியும் வைக்காமல் திறந்துவைத்து சக்கள் மொய்க்கும்படி வைத்துக்கொண்டு விற்பனை செய்கின்றார்கள். இதுவும் பல தொத்துநோய்களுக்குக் காரணமாகின்றன. எனவே திருவிழாக் காலங்களிலே அந்தலையைப் பாதுகாப்பு அதிகாரிக்கும் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளும் சேர்ந்து சுகாதாரமற்ற முறையில் இப்படிப்பட்ட தின்பண்டங்கள் தயாரித்து, விற்கப்பட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்று கூறி பால் வழங்கும் திட்டத்தின்மீது ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன்.

கடலில் கரைத்த பெருந்தாயம் போல் வட்சக்கனக்கான மக்கள் வாழும் சென்னை நகரத்திற்கு மாதவரம் பால் பண்ணை ஒன்று மட்டும் இருந்து வருகிறது. சென்னை மக்களின் பால் தேவைக்கு மிகமிகக் குறைவாகவே பால் கிடைக்கிறது. பால்பண்ணை ஆரம்பித்தபோது சென்னையிலுள்ள மாடுகளை யெல்லாம் அங்கே கொண்டுவர நல்ல முறையில் பாதுகாத்து பால் செல்வத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, சென்னையிலுள்ள பால்காரர்கள் எல்லாம் சென்னையிலேயேதான் இருக்கின்றார்கள். ஒரு யூனிட் வைப்பது என்றால் 10 அல்லது 20 மாடுகள் வேண்டும். ஆனாலும் அதில் சேருவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. முதலில் சிலர் வந்தார்களேதவிர, பிறகு அவர்களும் சென்னைக்கே திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். அந்தத் துறையில் ஏதோ சிக்கல் இருக்கிறது. அது என்ன என்று மீண்டும் அந்தப் பால்காரர்களையெல்லாம் அழைத்து வந்து கேட்க முன்வரவேண்டும். ஈரோட்டிலிருந்து பால் வருகிறது, கோயம்புத்தூரிலிருந்து பால் வருகின்றது என்று இருக்கிறதெவிர, சென்னை யிலுள்ள பால்காரர்கள் அங்கே போவதற்கு பயப்படுகின்றார்கள். அது என்ன காரணம் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்தப் பாலை எடுத்துச்செல்வதற்கு 26 லாரிகளைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் இந்தத் துறையில். அவற்றில் இரண்டொரு லாரிகள்தான் சுகாதார முறைமை அனுசரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதேதவிர, மிச்சம் உள்ளவற்றையெல்லாம் 'டார்பாலின்' போட்டு முடுகின்றார்கள். அவற்றில் எடுத்துச் செல்லப்படும் புட்டிகளில் தூசிலிழுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இருக்கும் புட்டிகளையும் வழியிலே எப்படியோ சாமர்த்தியமாகத் திறந்து தண்ணீரைக் கலந்துவிட முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இப்படியில்லாமல் லாரிகள் எல்லாம் அனுப்பப்படும்போது பூட்டப்பட்டு அவை போய்ச் சேரும் இடத்தில் அவர்கள் அதைத் திறந்துகொள்ளத்தக்க ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். தகுந்த 'லாக்கிங் டிவைஸ்' இருக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியம்.

திருவிழாக்காலங்களிலே பார்த்திருக்கின்றேன், டஜன் கணக்கில் குளங்களில் புட்டிகள் மிதப்பதை, தகுந்த பாதுகாப்புமுறை இருக்கவேண்டும். ஏன் இப்படியெல்லாம் நேருகிறது என்று பார்த்தால் இத் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்குப் போதிய உற்சாகமும் ஊக்கமும் இல்லை. இருபது ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுத்தால், யாருக்கு ஊக்கம் இருக்கும்? 120 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 20 தான். இப்படியிருந்தால் யாருக்கு ஊக்கம் இருக்கும் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: என்ன வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு இந்தச் சம்பளம் கொடுக்கின்றார்கள் என்று தெரிவிக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எந்தவேலை செய்தால் என்ன? அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 20 என்று இருப்பதையே எதிர்க்கிறோம். வாட்ச்மென்ஸுக்குக் கூட 20 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் என்றால் பற்றாது. எனவே அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க முன்வரவேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நடைமுறைக் கேள்வி என்ற முறையில் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பள விகிதங்களிலே எந்த ஒரு அரசாங்கச் சிப்பந்திக்கும் ரூ. 20 அடிப்படைச் சம்பளம் என்ற விகிதம் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ரூ. 20 அடிப்படைச் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது மன்றத்திற்குத் தவறான தகவலைத் தருவதாகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எது தவறான தகவல்? நீங்கள்தான் சம்பளம் கொடுக்கின்றீர்கள். எங்களுக்குத் தகவல் வருகிறது. எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல் இது. அறிக்கையில் இருக்கலாம் அடிப்படைச் சம்பளம் 20 ஆக இருக்கக்கூடாது என்று. அமுல்படுத்தாமலும் இருக்கலாம். எனவே அடிப்படைச் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். பலர் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் தாற்காலிக ஊழியர்களாகவே வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும்.

இன்னும் பால்பண்ணையை விரிவுபடுத்தவேண்டும். தென்சென்னைக்கு என்று ஒரு பால்பண்ணையை ஆரம்பிக்கலாம். அதை 'ஜாயின்ட் லெக்டாரை' வைத்துக்கொள்ளலாம். நீங்கள்தான் ஜாயின்ட் லெக்டாரை ஆதரிக்கின்றவர்கள் ஆயிற்றே? அதில் எவ்வளவு லாபம் வருகிறது, மாதவரம் பண்ணையில் ஏன் இவ்வளவு நஷ்டம் வருகிறது என்று அப்போது தெரியும்.

1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கொடுங்குளரில் உள்ள புல்பண்ணை போதாது. சென்னைக்கு மூன்று புல்பண்ணைகள் வேண்டும். பம்பிங் ஸ்டேஷனிலிருந்து போகும் கழிவு நீரைக் கடலில் விடுவதற்குப் பதிலாக திருப்பிவிட்டால், அவற்றின் வண்டலைக்கொண்டு நல்ல முறையில் புல்பண்ணைகளை வைக்கலாம். இப்படி எது எது அவசியமோ அவசரமோ அவற்றையெல்லாம் துரிதமாக எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைவிட்டால் வேறு வழியில்லை என்ற மனப்பான்மையில் போனால் பலனைக்காண முடியாது. இன்னும் சென்னையிலேயே ஏழைகள் வாழும் பகுதிகளில் போதிய அளவிற்கு பால் சப்ளை செய்வதற்கான 'கியாஸ்க்கள்' அமைக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்து சென்னை மக்களின் பால் தேவையை சிறந்த முறையில் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: A Last Grade servant is getting Rs. 50 plus Rs. 60 whereas a person belonging to the Contingency Staff gets a basic pay of Rs. 20 and his total emolument is Rs. 115.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want the basic pay to be revised.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Whether it is Rs. 50 plus Rs. 60 or Rs. 20 plus Rs. 90, it is the same.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: But he can get other benefits. He can get higher pension, etc. So his basic pay must be revised.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Contingency staff are not expected to be made permanent.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: After five years they can be made permanent.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: It is not possible to do so in the case of the contingency staff. Contingency staff are always contingency staff.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Their services should be provincialised.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பால் வளர்ச்சித் துறையின் சார்பிலும், அறநிலையத் துறையின் சார்பிலும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிகுந்த அக்கறையோடு சிரிய பல கருத்துக்களை எடுத்து வழங்கியவர்களுக்கு எல்லாம் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

முதலாவதாக பால் வளர்ச்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில்—பால் நல்ல சத்துள்ள உணவு. குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது, நகர்ப்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

புறங்கள் மட்டும் அல்ல, கிராமப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கும் இந்தத் துறை மூலமாக பால் சப்ளை செய்யப்படவேண்டும் என்றார்கள்.

குறிப்பாக திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் அதிகமான அளவில் பால் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், கால்நடைகள் தேவைப்படுகிறது, கால்நடை வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவகையில் தீவனத்தைப் பெருக்கவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். கால்நடைகளுக்கு அங்கங்கே மேய்ச்சல் தரைகள், மேய்ச்சல் தரை இல்லாத பகுதிகளில் புற்களை வளர்த்து கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் வழங்கப்படவேண்டும் என்றார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு எல்லாம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துகிற வகையில் அதிகப்படியான கடன் கொடுத்து பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் முறையாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சென்னை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், இந்தப் பெரிய நகரங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிற வகையில் இப்போது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த நான்கைந்து ஆண்டு புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப்பார்த்தால், எப்படி இந்தத் துறை அதிகமான அளவுக்கு பால் வழங்கி வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நமது மாதவரம் பால்பண்ணையின் கொள்ளளவு 50 ஆயிரம் லிட்டராக இருந்தாலும், நாள் ஒன்றுக்கு இன்றையதினம் 64 ஆயிரம் லிட்டருக்கு மேல் சேகரிக்கப்பட்டு, நகர மக்களுக்கு விநியோகம் செய்து வருகிறது. இந்தப் பண்ணையில் 1967-68-இல் 33 ஆயிரம் லிட்டர்கள் தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டன. அன்றையதினம் நகரம் பூராவுக்குமாக 77 டெப்போக்கள் தான் இருந்தன. ஆனால் இன்றையதினம் 1971-72-ம் ஆண்டு கணக்கைப் பார்த்தால், நாள் ஒன்றுக்கு 64,600 லிட்டர் பால் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதுமாதிரி அல்ல. முன்பு 77 டெப்போக்கள் தான் இருந்தன என்றால், இன்றையதினம் 200 டெப்போக்கள் மூலம் நகரத்தில் உள்ள மக்களுக்கு ஆங்காங்கே பால் சப்ளை செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

ஆனால், சென்னைமாநகரத்தின் தேவையை நாம் முழுக்க பூர்த்தி செய்வது என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப்போல இந்தத் துறையை மேலும் பல வகையில் விலைதிர்த்தாகவேண்டும். சென்னைமாநகரின் தேவை நாள் ஒன்றுக்கு 3 லட்சம் லிட்டர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாதவரம் பால் பண்ணையின் கொள்ளளவு 50 ஆயிரம் லிட்டர்தான் என்பதை நாளாவட்டத்தில் மாற்றி அதை 1 லட்சம் லிட்டர் கொள்ளளவு கொண்டதாக அமைத்தாகவேண்டும். அதையும் அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறது.

மேலும் தென் சென்னையில் ஒரு பால்பண்ணையைத் துவக்கவேண்டும் என்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தென் சென்னையில் ஒரு பால் பண்ணை துவங்கும் திட்டத்திற்கு 55 லட்சம் ரூபாய் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான இடத்தை இப்போது பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இடம் தீர்மானமானவுடன் அந்தத் திட்டத்திற்கான நடவடிக்கைகள் விரைவாக மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதன்மூலம் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு பால் வழங்குகிற

1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நாம் எல்லாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதேபோல் மதுரையை எடுத்துக்கொண்டால் 1967-68-இல் அன்றாடம் 10 ஆயிரம் லிட்டர் தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம்—1971-72-இல்—16 ஆயிரம் லிட்டர் பாலை அந்தகர மக்களுக்கு வழங்கி வருகிறோம். அதேபோல் அன்றையதினம் 34 டெப்போக்கள் தான் மதுரையில் இருந்தன என்றால் இன்றையதினம் 58 டெப்போக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படி மதுரையை எடுத்துக்கொண்டாலும், சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டாலும் மக்களுக்கு சௌகர்யமான முறையில் ஆங்காங்கு டெப்போக்கள் நிறுவப்பட்டு பால் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு பால் சொசைடிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நானே குறிப்பில் கொடுத்திருக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் 2,539 சொசைடிகள் இருக்கின்றன என்றால், அவற்றில் நல்லமுறையில் செயல்படுவது 1,182 சொசைடிகள் தான். இவற்றிலும் லாபகரமாக நல்லமுறையில் 603 சொசைடிகள் தான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. செயல்படாமல் இருக்கிற சொசைடிகள் 1,407 ஆகும். இவற்றை ஒருமைப்படுத்தி—ஒருங்கிணைந்த முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு ஒரு திட்டம் இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவு எடுக்கிற நிலையில் இருக்கிறோம்.

It is proposed to reorganise the existing societies into 1,107 viable units. The following guidelines are proposed to be followed for the formation of viable units:—

1. A viable unit should have a minimum initial membership of 250 producer-members which should be increased to 500 producer-members in course of time.

2. The minimum initial share capital should be Rs. 5,000 which should be increased to Rs. 10,000 in about 3 years.

3. It should cover all the villages within a radius of 5 miles from the Headquarters of the society.

4. The minimum production should be 500 litres per day.

5. All the agriculturists residing in the area of operations of the society who are willing to take up dairying as a subsidiary occupation should be enrolled as members.

6. Collection centres should be opened in all villages, where there is a minimum production of 100 litres per day.

7. The society should be managed by a person who has undergone " Co-operative Training ".

இப்படிப்பட்ட முறையில் ஒருங்கிணைந்து நல்லமுறையில் செயல்படுகிற வகையில் திட்டமிட்டு நாம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1971 ஜூலை 27]

இதேமாதிரி நகரப்புறங்கள் மட்டும் அல்ல கிராமப் புறங்களுக்கும் பால் விநியோகம் செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும் என்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நகரங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு தாலுக்கா தலைநகரங்கள், கிராமங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் பால் விநியோகம் செய்ய முயற்சி செய்யலாம்.

கோவையைப் பொறுத்தவரை அங்கேயுள்ள பால் சப்ளை யூனியன் மாநிலத் திலேயே லாபகரமாக நடப்பதில் ஒன்று. அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் கோவையில் மட்டுமல்ல—பல்வேறு கிராமப் பகுதிகளிலும் கிளைச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, உழவர் பெருமக்களுக்கு துணைத் தொழிலாகப் பயன்படுகின்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் நாடு பூராவும் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு விவசாயத் தொழிலோடு, பால் உற்பத்தியைத் துணைத் தொழிலாக வைத்துக்கொள்கிற அளவில் எதிர்காலத்தில் இத்துறையை விஸ்தரிக்க நம் அரசாங்கம் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட மானியம் அறநிலையங்களைப் பற்றியது. அறநிலையங்கள் பற்றியும், கோவில் நிலங்கள் பற்றியும் அரசுக்கு உறுப்பினர்கள் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா பொறுப்பேற்ற காலத்தில் இருந்து—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை கிடையாது என்று பேசினார்கள். இந்தத் தேர்தல் முடிந்த பிறகும் இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் கோயில்கள் எல்லாம் என்ன ஆகுமோ என்று பயந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால், அப்படிப் பயந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் பேசாமல் இருக்கும் அளவிற்கு, எந்தவிதமான குறைவும் இல்லாத அளவிற்கு, எந்தவித குறைபாடும் காணாத அளவிற்கு இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் சீரான முறையில் செம்மையான வகையில் நடவடிக்கைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்றி அறிவர். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த சில உறுப்பினர்கள், “கோயில்களின் சொத்துக்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை, கோயில் திருப்பணி வேலைகள் நன்றாக நடைபெறவில்லை” என்பதாகச் சொன்னார்கள். ஏதாவது குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அப்படிச் சொன்னார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை. இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை பார்த்திருந்தால் இந்தக் குறைகளை நிச்சயமாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

‘ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்’ என்பது எங்கள் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும், நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுவந்த வர்களாகிய நாங்கள், நாட்டு மக்கள்—அவர்கள் இந்துக்களாயிருந்தாலும், முஸ்லீம்களாயிருந்தாலும், கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தாலும்—மத சம்பிரதாயங்களில் தலையிடாமல் ஒதுங்கியிருக்கிறோம். மத விஷயங்களில் குறுக்கிடாமல், அவர்களுக்கு எந்த வகையில் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமோ அந்த வகையில் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது மதச் சார்பற்ற அரசு என்ற முறையில்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

1971 ஜூலை 27]

எந்தவிதமான வேற்றுமைகளும் காட்டாமல் பணிபாற்றிக் கொண்டு வருகிறோம்.

இந்துமத அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த காலத்தைவிட இப்போது நாம் திருப்பணிகளை நடத்துவதிலும், கோயில் வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதிலும் அதிக கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து வருகிறோம். அறநிலையத் துறையின் சார்பில் நல்ல பணிகளைச் செய்து வருகிறோம். ஆனால் இங்கே பேசிய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்களும் பேசுகிற நேரத்தில் 'கோயில்கள் நன்கு பாது காக்கப்படவில்லை, சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை' என்று சொன்னார்கள். கோயில் காரியங்களில் தலையிடுவதாக வேறு சொன்னார்கள்.

நாங்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் எல்லாக் காரியங்களும் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1966-67-ல் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அறநிலையங்களின்மூலம் நமக்குக் கிடைத்த வருமானம் 4.14 கோடி ரூபாய் ஆகும். ஆனால் இன்றையதினம் மூன்று ஆண்டுகள் கழித்த பின்னர் காணும்போது அது 5.52 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. மேலும், அறநிலையங்களின் வளர்ச்சியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டாலும் 1967-ல் 9,345 ஆக அறநிலையங்கள் கணக்கில் இருந்தது. அது இன்றையதினம் 10,040 என்ற அளவிற்கு வளர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய துறை எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது, நாம் எவ்வளவு அருமையாகக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்பது நன்கு விளங்கும்.

ஆலயங்கள் நன்கு பேணி பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆலயங்களுக்காக வருகின்ற நிதியிலிருந்து ஆலயங்களுக்காகச் செலவிடாமல் மற்ற வேறு காரியங்களுக்குச் செலவிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்த காலத்தில் கோயில் திருப்பணிக்காக 1,74,854 ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்குக் கழகம் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் 1970-ம் ஆண்டில் 6,30,624 ரூபாய் கோயில் திருப்பணிக்காக செலவு செய்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் செலவு செய்ததைவிட 5 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் காலங்களில் எல்லாம், சுமார் ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னால்கூட எங்களைப் பார்த்து, 'நாத்திகவாதம் பேசுகிறவர்கள்' என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டினார்கள். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் பார்க்கின்ற பொழுது, நாங்கள் எந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் செய்திருக்கிறோம், சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறோம் என்பது நன்கு விளங்கும். ஆண்டவனின் சொத்துக்கள், நிலங்கள் எல்லாம் பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்கள், மிட்டாதார்களின் கையில் இருந்துகொண்டு, அவர்கள் சாப்பிட்டிக் கொண்டு வந்ததை நாங்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து ஏராளமான ஆக்கப்பணி வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து கோயில் திருப்பணி வேலைக்காக 1970-ம் ஆண்டிலே 6,30,624 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1970-ம் ஆண்டில்

- [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1971 ஜூலை 27]

திருப்பணி வேலைகளுக்காக மட்டும் 85 கோயில் மற்றும் அறநிலையங்களின் உபரிநிதி 62,22,263 ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உபரி நிதியிலிருந்து ஏழை, எளியவர்களுக்கு—‘ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட’ அனாதைகளுக்கு—சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர், முதலியவர்களுக்கு வாழ்க்கை அளிப்பதற்கு இந்தத் துறையின் மூலமாக நல்ல காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடு கல்வி, சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்றவற்றில் சிறப்பான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். குறிப்பாகக் கல்வித் துறையில் 1967-ல் 5,61,552 ரூபாய் கல்விக்காகச் செலவு செய்திருந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நாங்கள் செலவழித்தது 28,39,635 ரூபாய் கல்விக்காக செலவு செய்து, ஏழை, எளிய குழந்தைகளுக்குப் பலன் தருகின்ற வகையில் செய்திருக்கிறோம் என்பதை உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, தாய்-தந்தையற்று அனாதையாக விதிகளிலே பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு, ஆண்டவனாகப் பார்த்துத்தான் அவர்களுக்குச் சோறு படைக்க வேண்டுமென்கிற நிலையில் உள்ள குழந்தைகள், அனாதை ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு அனாதை இல்லங்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்குப் புகலிடம் தந்திருக்கிறோம். அனாதை இல்லங்களுக்காக 1967-லே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்தில் 1,04,512 ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் அனாதை இல்லங்களுக்காக 1,09,868 ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது சித்த வைத்தியமாக இருந்தாலும், பொது மருத்துவமாக இருந்தாலும் முன்னேவிட அதிக அளவில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்திருக்கிறோம். 1967-ல் மருத்துவத் திற்கு 1 ரூபாய் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு நாம் 1,09,000 ரூபாய் மருத்துவ மனை கட்டுவதற்கு ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு பராமரிப்பு இல்லங்கள் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் நான்கு, ஐந்து வயதுடைய குழந்தைகளுடைய பெற்றோர்கள் கூலி வேலைக்குச் செல்லுங்கால், தங்கள் குழந்தைகளை அந்தப் பள்ளிகளிலே கொண்டுவந்துவிட்டு, பின்பு மாலையில் வேலையிலிருந்து திரும்பும்போது அழைத்துக் கொண்டு வரும்படியான முறையில் இந்த பராமரிப்பு இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1967-ல் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் 1970-ல் நாம் நான்கு குழந்தை இல்லங்களைக் கோயில்களின்மூலம் நடத்தி வருகிறோம்.

நாம் மேலும், நான்கு கலைக் கல்லூரிகளையும், இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி இரண்டும், உயர்நிலைப் பள்ளி 8-ம் நடத்தி வருகிறோம். கடந்த வாரத்தில் மருதமலை தேவஸ்தானத்தார் சார்பில் புதிதாக ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஆக மொத்தம் இப்போது 9 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இதுதவிர, வேத ஆகம பாடசாலைகள் நான்களை நடத்தி வருகிறோம். தமிழ்நாட்டின் கலாசாரத் துறையில் இசைக்கலையான நாடகரூபப் பள்ளி இரண்டு நடத்தி வருகிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

1971 ஜூலை 27]

அதோடு 8 அனாதை இல்லங்களையும் சித்த வைத்தியத்தில் 11 மருத்துவ மனைகளையும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். சமுதாயத்தில் மிகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிச்சைக்காரர்கள், குஷ்டரோகிகள் ஆகியோருக்கு மறுவாழ்வு தர வேண்டுமென்கிற வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் அருமையான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கிய நோத்தில் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் தங்களுடைய உபரி நிதியிலிருந்து 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாக நிதி வழங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டு ஏழைகளுக்கு, பிச்சைக்காரர்களுக்கு, குஷ்டரோகிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடு முதல் தவணையாக இந்தத் தொகையை அளித்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு நோட்டுப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கும், சிலேட்டுகள் வாங்குவதற்கும் காசில்லாமல் தலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு கடந்த வாரத்தில் நாம் 10 ஆயிரம் நோட்டுப் புத்தகங்களையும், 1,000 சிலேட்டுகளையும் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களின் கையிலே தந்திருக்கிறோம் என்பதை மெய்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற காரியங்களை, சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகின்ற காரியங்களை யெல்லாம் நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். சமுதாயத் துறையிலே ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படுகிற காரியங்களை நாம் ஆற்றுவதிலே எந்தவிதமான தவறும் இருப்பதாக யாரும் சுட்டிக்காட்ட முடியாது. உலகத்தைப் படைத்த ஆண்டவன்கூட எல்லா ஜீவராசிகளும் நலமாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறார். ஏன் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்காகப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள், ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்கிறோம் என்ற நல்ல தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேதான் நாம் அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். கோயில் சொத்துக்கள், நிலங்கள் இவற்றையெல்லாம் தனியார்கள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையெல்லாம் கண்டு பிடிப்பதற்காக ஒரு சிறப்பு அதிகாரியும் அவருக்குக் கீழே பல அலுவலர்களையும் போட்டு யார் யார் அம்மாதிரித் தனிப்பட்டவர்கள் கோயில் நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று கண்டுபிடித்து அதன்மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் இந்தத் துறையின் கீழே கொண்டுவருவதற்கு நாம் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக நாம் சிறப்பு அதிகாரியும் பல துணை அதிகாரிகளையும் போட்டு அந்த வகையிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கோயில் நிலங்களைத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்குகளைப் பற்றி என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை ஆராய்வதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலே நல்ல முடிவை எடுப்பார்கள் என்று நாமெல்லாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1971 ஜூலை 27]

குறிப்பாக தமிழ் அரச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்த அளவுக்கு தமிழ் மக்கள் அதனை ஆர்வத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் வரவேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். யாரோ சிலர் பத்திரிகையிலே எழுதினார்கள், யாரோ சில சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை எதிர்த்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியத்தைத் துவக்கி வைத்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அல்ல. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே மதிப்பிற்குரிய குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் கோயம்புத்தூரிலே தமிழ் அரச்சனையைத் துவக்கி வைத்தார்கள். தமிழ் நாட்டிலே தமிழிலே அரச்சனையைச் செய்ய வேண்டும், தமிழர்கள் எல்லாம் முருகனைக் கட்டிவிட்டு எழுந்தருளிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், தமிழ் இனிமையான மொழி, எனவே அதிலே அரச்சனையை நடைபெறவேண்டும், தமிழிலே இருக்கின்ற நல்ல பாடல்கள் மூலமாக அரச்சனைகள் செய்வதற்கு முயலவேண்டுமென்ற முறையிலே நம்முடைய அடிகளார் அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்து வைத்தார்கள். அதைப் பின்பற்றித் தான் நாம் தொடர்ந்து அதனைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். கிட்டத்தட்ட 112 கோயில்களிலே தமிழ் அரச்சனையை நடைபெற்றுக் கொண்டுவருகிறது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை கோயில்களிலும் தமிழில் அரச்சனையைச் செய்தாக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின்படி மக்களுடைய விருப்பத்தின்படி, அறங்காவலர்களுடைய விருப்பத்தின்படி அந்தந்த நிர்வாகிகளை நாம் கேட்டுக் கொண்டோம். அறங்காவலர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம். அப்படி நாம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க நேற்று வரை அதாவது 26-7-1971 வரையில் 1,341 கோயில்களிலே தமிழில் அரச்சனையை நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வருகின்ற ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் தமிழிலே அரச்சனையை நடைபெற வேண்டுமென்று நாம் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறோம். சம்ஸ்கிருதம் பற்றிச் சொன்னார்கள். சம்ஸ்கிருதம் கேண்டும், தமிழ் வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்களைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. சம்ஸ்கிருதத்தில்தான் விருப்பம், தமிழிலே விருப்பம் இல்லை என்று சொன்னால் நாம் அதற்குத் தடையாக இல்லை. யார் மீதும் தமிழ் அரச்சனையைத் திணிக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நாம் செய்யவில்லை. தமிழிலே அரச்சனையை நடைபெற வேண்டுமென்ற முறையிலே நாம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள, தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள இடங்களைச் சீர்படுத்துவதற்கும், ராஜராஜன் சிலையை வேறு இடத்திலே வைப்பதற்கும் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம், ஆனால் இன்றுவரை பதில் இல்லை. பல கோயில்கள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின்கீழ் இருப்பவை பழுதடைந்து இருக்கின்றன, அவற்றைச் சீர்படுத்துவதற்கும், தமிழ் மன்னனுடைய சிலையை வேறு இடத்திலே மாற்றிவைப்பதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம், அவர்களுடைய பதிலை நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இறுதியாக அறிவிக்கத் துறையில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற கிட்டங்களைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

1971 ஜூலை 27]

கருதுகிறேன். கோயில்களுடைய உபரி நிதியில் இருந்து ஏழை எளியவர்களுக்கு பயன்படுகின்றவகையிலே இதற்கு முன் இல்லாத முறையிலே செவிடர்களுக்காகவும், கண்ணற்றோர்களுக்காகவும், ஊமைகளுக்காகவும் செலவழிக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளைப் பேணுகின்ற வகையிலே பழனி முருகன் கோயில்சார்பிலும், சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில்சார்பிலும் இரண்டு பள்ளிகளைத் துவக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்ற செய்தியினை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி இரண்டு லட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் எந்த எந்தக் கோயில்களிலிருந்து வருகின்றதோ அந்தக் கோயில்களின் நிதியிலிருந்து அனாதை இல்லங்கள் 50 ஏற்படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதற்கான காரியங்களைச் செய்வதிலே இந்தத் துறை ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறோம்.

தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இவை அத்தனையையும் பொது மக்களிடத்திலே தல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொல்லி மேலும் இந்தத் துறையிலே சீர்திருத்தம் ஏற்படுகின்ற வகையிலே ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்காகத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நினைக்கிறேன். அவைகளையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியங்களை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது. இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு.

Demand No. 8-A, Milk Supply Schemes.

திருவாளர்கள் ஜேம்ஸ், ஏ. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் ஹாண்டே ஆகியவர்கள் அவையில் இல்லாததால் கோரிக்கை 8-க்கு அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,07,86,800 under Demand No. 8-A Milk Supply Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

கோரிக்கை 9-க்கு திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாராய், கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் ஹாண்டே ஆகியவர்கள் அவையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

[1971 ஜூலை 27]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 52,72,400 under Demand 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(இ) நிதித் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 20,96,29,000 under Demand No. 46—Capital outlay on Schemes of Government Trading ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

4. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப் படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இச்சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்றன. மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

ISO. Notification issued with Roc. No. 175547/70-E1, dated the 3rd April 1971, in regard to exclusion of Avaniapuram area

@ 94-98-ம் பக்கங்களில் நான்காம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.